

ของสะสมและพื้นที่ใหม่

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

ของสะสมและพื้นที่ใหม่

Collection & New space

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

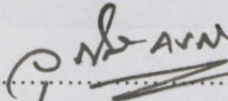
ปีการศึกษา 2556 – 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

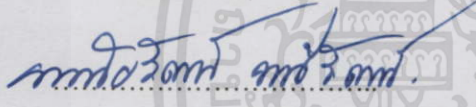
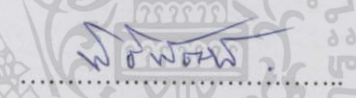
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

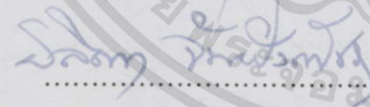
..... ม.ล.บุศยมาส เข็มทรง
กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุศยมาส นันทวัน)
..... อติชา เสงี่ยม
กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ (อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ จันทร์)

..... กรรมการ (อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

..... กรรมการ (อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการและเลขานุการ (รองศาสตราจารย์อติดา จันผิงเพชร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ (รองศาสตราจารย์อติดา จันผิงเพชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ของสะสมและพื้นที่ใหม่ Collection & New space
ชื่อ	นาย สิทธิเกียรติ ศรีคารานนท์
รหัสนักศึกษา	53020501
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ อลิตา จันผิงเพชร

บทคัดย่อ

ในชีวิตประจำวันนั้น มนุษย์ส่วนใหญ่แสวงหาความสุข โดยมีกิจกรรมยามว่างหรืองานอดิเรก ที่มีในหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไป ซึ่งเริ่มมาจากความชอบ และความชอบของข้าพเจ้าคือการได้สะสม การสะสมเปรียบเสมือนการบริโภค นักสะสมมีความสุขตรงที่ได้แสวงหาสิ่งของเพื่อเติมเต็มคอลเล็กชันของตนให้สมบูรณ์ แม้ของเหล่านั้นเป็นของฟุ่มเฟือยที่หาประโยชน์อะไรไม่ได้ และยังให้ความเพลิดเพลิน มีความสุข สนุกกับการได้เก็บของสะสมเหล่านั้น การสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้าเกิดมาจากความชอบส่วนตัวในการสะสมของเก่า ซึ่งหลงใหลกับสิ่งของเหล่านี้มาตั้งแต่วัยเด็ก ข้าพเจ้าจึงมีความคิดที่จะหยิบนำ ของสะสมทั้งหลายของข้าพเจ้า มาสร้างกระบวนการเพื่อเป็นต้นแบบในงานสร้างสรรค์สีน้ำมันลงบนผ้าใบ ด้วยวิธีการของข้าพเจ้าเอง โดยการสร้างต้นแบบนั้น เริ่มจากการจัดหุ่นของสะสมที่มีอยู่ นำไปจัดวางสร้างเรื่องราวและบรรยากาศในสถานที่ต่างๆ ที่อยู่นอกเหนือจากภายในบ้านของข้าพเจ้า เช่น ป่า ที่รกร้าง กองขยะ ชายทะเล เป็นต้น เมื่อได้ต้นแบบการจัดวางองค์ประกอบของตัวหุ่นของสะสมที่สมบูรณ์ จึงจะสามารถถ่ายทอดสีน้ำมันลงบนผ้าใบได้ตามต้นแบบที่จัดขึ้น แทนค่าด้วยวิธีการลงสีต่างๆตามผิวของตัวหุ่นแต่ละตัวที่ให้ผิวที่แตกต่างกันออกไป เช่น ผิวเรียบ ผิวขรุขระ เป็นต้น ข้าพเจ้าต้องการแสดงและขบขันให้เห็นถึงความสำคัญของหุ่นของสะสมที่ข้าพเจ้ามีอยู่และสร้างบทบาทเรื่องราว บรรยากาศ ให้ของสะสม ภูมิคุณค่า และเพิ่มความสำคัญมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การเป็นต้นแบบในการสร้างสรรคงานสีน้ำมันลงบนผ้าใบของข้าพเจ้า

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ อลิตา จันผิงเพชร ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินพจน์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

สิทธิเกียรติ ศรีदारานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 แนวความคิดสร้างสรรค์	20
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	21
1.4 ขอบเขตของโครงการ	21
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม	22
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)	22
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม อิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)	27
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมภาพเหมือนจริง (Realistic)	30
2.4 สรุปอิทธิพลที่ได้รับจาก มัคซ์แอนสท์, กามีย์ ปิซาโร และนที อดุลย์	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	35
3.1 การสร้างภาพร่าง	35
3.2 กระบวนการสร้างผลงาน	46
3.3 การแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงาน	48
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	49
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	49
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	50
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	57
บทที่ 5 บทสรุป	61
บรรณานุกรม	63
ภาพผลงานศิลปะ	66
ประวัติผู้เขียน	71

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ของสะสมในเอเชีย	5
2. ของสะสมในเอเชีย	5
3. ของสะสมในเอเชีย	6
4. เครื่องรางและวัตถุโบราณในประเทศไทย	7
5. การจัดวางองค์ประกอบ และรูปแบบหุ่นนิ่งที่เหมาะสม	15
6. กำหนดฉากหลังและการขับเน้นแสงเพื่อสร้างบรรยากาศของภาพ	17
7. ภาพเหมือนศิลปิน มักซ์แอนสท์	23
8. ภาพ L'Ange du Foyeou le Triomphe du Surréalisme ขนาด 114 x 146 ซม. ผลงานสะสมส่วนบุคคล	25
9. ภาพ Immortality , ปี ค.ศ. 1913-1914 เทคนิคสีน้ำมันบนไม้ ผลงานสะสมส่วนบุคคล	26
10. ภาพ Pieta or Revolution by Night , ปี ค.ศ. 1923 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ผลงานสะสมของ Tate Galler ในประเทศอังกฤษ	26
11. ภาพเหมือนศิลปิน กามีย์ ปิซาโร (Camille Pissarro)	27
12. ภาพ Pont Boieldieu in Rouen, Rainy Weather เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 73.7 x 91.4 ซม. Art Gallery of Ontario	29
13. ภาพ Avenue de l'Opéra, soleil, matinée d'hiver เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 73 x 92 ซม. Rheims Museum of Fine Arts	29
14. ภาพ Paysanne PoussantuneBrouette (MaisonRonde, Pontoise) เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 65 x 51 ซม. National museum	30
15. ภาพเหมือนศิลปินไทย นที อดุลย์	31
16. ภาพ A place in the country ปี ค.ศ. 2012	33
17. 17 ภาพ We ought not to believe other just because of their look ปี ค.ศ. 2011 ผลงานสะสมส่วนบุคคล	33
18. ภาพ Micro history of politic ปี ค.ศ. 2007 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ 200 x 180 ซม. ผลงานสะสมส่วนบุคคล	34
19. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ในชุดที่ 1	36

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
20. ภาพร่างชั้นที่ 2 ในชุดที่ 1	36
21. ภาพร่างชั้นที่ 3 ในชุดที่ 1	37
22. ภาพร่างชั้นที่ 4 ในชุดที่ 1 (เป็นชั้นที่นำไปสร้างเป็นผลงาน)	37
23. ภาพร่างชั้นที่ 1 ในชุดที่ 2	38
24. ภาพร่างชั้นที่ 2 ในชุดที่ 2	39
25. ภาพร่างชั้นที่ 3 ในชุดที่ 2	39
26. ภาพร่างชั้นที่ 4 ในชุดที่ 2 (เป็นชั้นที่นำไปสร้างเป็นผลงาน)	40
27. ภาพร่างชั้นที่ 1 ในชุดที่ 3	41
28. ภาพร่างชั้นที่ 2 ในชุดที่ 3	41
29. ภาพร่างชั้นที่ 3 ในชุดที่ 3	42
30. ภาพร่างชั้นที่ 4 ในชุดที่ 3 (เป็นชั้นที่นำไปสร้างเป็นผลงาน)	42
31. ภาพร่างชั้นที่ 1 ในชุดที่ 4	43
32. ภาพร่างชั้นที่ 2 ในชุดที่ 4	44
33. ภาพร่างชั้นที่ 3 ในชุดที่ 4	44
34. ภาพร่างชั้นที่ 4 ในชุดที่ 4 (เป็นชั้นที่นำไปสร้างเป็นผลงาน)	45
35. ภาพการสร้างงานในงานชุดที่ 1	46
36. ภาพการสร้างงานในงานชุดที่ 1	47

บทที่ 1

บทนำ

การจำลองในการสร้างพื้นที่ใหม่ ในสิ่งของที่ไม่เคยอยู่ เป็นการสร้างชุดภาพความจริงเพื่อบอกเล่าถึงทัศนคติที่มี ผ่านกระบวนการประกอบสร้างด้วยสถานที่ๆมีอยู่จริง กับสิ่งของสะสมของข้าพเจ้า แล้วพยายามนำสิ่งของสะสมเข้าไปอยู่ในสถานที่ๆข้าพเจ้าต้องการให้อยู่ เสมือนการจำลองว่าสิ่งของสะสมของข้าพเจ้าได้อยู่ในสถานที่ ณ จุดนั้น โดยเล่าผ่านงานจิตรกรรม เพื่อการสร้างบทบาทให้ของสะสมมีความสำคัญและเพิ่มคุณค่าในด้านสุนทรียะแบบใหม่ๆ กำหนดสถานที่และพื้นที่ใหม่ให้แก่ของสะสมที่ควรจะอยู่

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับตัวของข้าพเจ้าเอง ซึ่งข้าพเจ้านิยมและชอบสะสมของเก่า ของโบราณ ของโชว์ห่วยซึ่งหลงไหลในความคลาสสิกกับของเหล่านี้ ตั้งแต่วัยเด็ก เก็บเล็กผสมน้อย เริ่มจากการเดินตลาดขายของเก่า โดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนกัน ข้าพเจ้าคิดว่า การสะสมคือการบริโภค(consumption) นักสะสมมีความสุขตรงที่ได้แสวงหาสิ่งของเพื่อเติมเต็มคอลเล็กชันของตนให้สมบูรณ์ แม้ของเหล่านั้นเป็นของฟุ่มเฟือยที่หาประโยชน์อะไรไม่ได้ และยังให้ความเพลิดเพลิน มีความสุข สนุกกับการได้เก็บของสะสมเหล่านั้น ซึ่งของสะสมเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้ถูกจัดเก็บไว้ภายในบ้าน แล้วแต่ตามความพอใจ ที่ข้าพเจ้าจะต้องการให้ของสะสมอยู่ เช่น บนห้องนอน บนโต๊ะ ชั้นวางหนังสือ ห้องครัว ห้องน้ำ ถูกตกแต่งด้วยของสะสมเหล่านี้ในช่วงแรก ข้าพเจ้าเกิดความคิดว่า ของสะสมเหล่านี้ถูกซื้อและหา มา กลับมีประโยชน์ได้เพียงแค่นั่งมอง และตกแต่ง จัดวางภายในบ้านเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงคิดวิเคราะห์การจัดการหาวิธี ใหม่ๆกับของสะสมเหล่านี้ เพื่อเพิ่มคุณค่าและความสำคัญ เพื่อนำไปสู่ กระบวนการ การเป็นต้นแบบ ในการเขียนภาพสีน้ำมันของศิลปินขั้นนี้

นักสะสมกับการสะสม

บทความนี้มุ่งไปยังกิจกรรมการสะสมส่วนบุคคล แม้จะเห็นด้วยกับคำพูดที่ว่า การสะสมคือการบริโภค(consumption) นักสะสมมีความสุขตรงที่ได้แสวงหาสิ่งของเพื่อเติมเต็มคอลเล็กชันของตนให้สมบูรณ์ แม้ของเหล่านั้นเป็นของฟุ่มเฟือยที่หาประโยชน์อะไรไม่ได้ แต่ในขณะเดียวกัน ข้าพเจ้าก็ยังเชื่อด้วยว่า การสะสมอาจเป็นกิจกรรมที่ต่อต้านวัตถุนิยม (anti-materialistic) ได้ด้วยเช่นกัน

Abbas(1988) กับ Appadurai(1986) บอกว่า สำหรับนักสะสมแล้ว การเสาะหาวัตถุเพื่อเข้าสู่คอลเล็กชันเป็นการกระทำของการทำให้เกิด การโดดเด่น(singularizing) กับเป็นการลดทอนเป็นสินค้าทั่วไป (decommoditizing) โดยเมื่อวัตถุเข้าสู่คอลเล็กชัน การเป็นสินค้าที่ซื้อมาขายไปแบบเดิมของมันจะยุติทันที และกลายเป็นของที่โดดเด่นที่ไม่ได้แลกเปลี่ยนอย่างเสรีกับสิ่งของที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเท่ากันอีกต่อไป มูลค่าของมันได้ไปผูกติดกับคอลเล็กชันทั้งหมด ซึ่งคอลเล็กชันก็คือ กลุ่มสิ่งของที่นักสะสมสร้างขึ้นมา บ่อยครั้งเป็นการนำวัตถุออกมาจากวงจรเศรษฐกิจเดิมของมัน หรือหุบตัวมันจากของไร้ค่ากลายเป็นของขึ้นหิ้งไป จะเห็นว่าการบูชา (ritual act) วัตถุแบบนี้ ได้แยกเรื่องประโยชน์ใช้สอยของวัตถุที่เป็นเพียงสินค้าที่สร้างขึ้นด้วยเป้าหมายที่ตายตัวออกไป นักสะสมถูกมองว่า เป็นผู้ขี้มาหาและผู้ช่วยชีวิตวัตถุมากกว่า เป็นนักบริโภคนิยมที่เห็นแก่ตัวและละโมภมูมอมงที่หลากหลายว่าด้วยเรื่องนักสะสมในฐานะผู้บริโภคนิยมที่เห็นแก่ตัว และนักสะสมในฐานะฮีโร่โรแมนติก ต่างก็มีปรากฏอยู่ในงานวิจัยและบทความเกี่ยวกับการสะสมดังที่จะกล่าวต่อไปจากนี้ในบทความจะทบทวนประเด็นต่างๆ ดังนี้

- นิยามของการสะสมและคุณสมบัติของมันที่ทำให้ต่างกับกิจกรรมอื่น ๆ
 - สถานภาพของการสะสมในมิติประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เน้นที่จุดกำเนิดและการแพร่หลาย
 - ทบทวนงานวิจัยและทฤษฎีเกี่ยวกับการสะสมวิธีวิทยาและแนวคิดต่างๆ
- นิยามการสะสม

ถ้าการสะสมเป็นการบริโภค มันก็คือประเภทของการบริโภคที่พิเศษกว่าแบบอื่น ในทางภาษาการบริโภคหมายถึงการใช้ให้หมดไป การตะกลาม หรือการล้างผลาญ แต่ในทางกลับกัน การสะสมก็เกี่ยวกับการเก็บ(keeping)รักษา(preserving)และสะสม(accumulating)หรือแม้แต่การสะสมประสบการณ์ที่จับต้องไม่ได้เช่น คอลเล็กชันรายชื่อประเทศที่เคยไปเที่ยวมาแล้วการดูนก หรือจำนวนการเปลี่ยนคู่นอน มีความรู้สึกของการเก็บไว้ในความทรงจำเข้ามาเกี่ยวข้อง สำหรับบางคนมีอาหารอาจหมายถึงการได้กินดื่ม ในขณะที่อีกคนมีอาหารเป็นประสบการณ์ในเชิงสังคมและรสชาติที่ทำให้เจริญอาหารและติดอยู่ในความทรงจำ ยกตัวอย่างการสะสมไวน์ ไวน์เป็นทั้งของสะสมและการบริโภคด้วย ช่องว่างในตู้ไวน์อาจหมายถึงตัวแทนของวาระสำคัญอาหาร และการสังสรรค์กับคนรู้ใจ ดังนั้น คอลเล็กชันอาจจะเป็นลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่อง ไม่ใช่เพียงวัตถุที่อยู่ในความครอบครองในปัจจุบัน แต่อาจเป็น สิ่งที่เคยอยู่ในการครอบครองด้วยก็ได้

เมื่อมีการสะสมสินค้าอุปโภคบริโภค เราต่างแยกการสะสมให้โดดเด่นออกจากการสะสมประเภทอื่นและกิจกรรมการบริโภคแบบอื่น ในที่นี้การสะสมจึงหมายถึงกระบวนการการได้มาและการครอบครองของวัตถุที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นการเลือกสรรและความหลงใหลที่

เคลื่อนย้ายวัตถุออกจากประโยชน์การใช้สอยเดิม และวัตถุนั้นถูกรับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุดของวัตถุหรือประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน

นิยามนี้แยกการสะสมออกจากการบริโภคธรรมดาทั่วไป ขึ้นกับนักสะสมที่เคลื่อนย้ายวัตถุออกจากการใช้งานเดิมและวางพวกมันอยู่ในชุดที่ตัวเองนิยามไว้ ในขณะที่บางคอลเล็กชันเป็นวัตถุที่มีประโยชน์ใช้สอยเช่น ที่ใส่เกลือกับพริกไทย แต่เมื่อของสิ่งนี้เข้าไปสู่คอลเล็กชัน มันก็ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเครื่องปรุงรสอีกต่อไป การนิยามยังแยกการสะสมออกจากการรวบรวมหรือการกองระเกะระกะ แต่คอลเล็กชันต้องถูกเลือกอย่างน้อยอยู่บนฐานของขอบเขตชุดของวัตถุที่จะสร้างขึ้นเป็นคอลเล็กชัน และการสะสมก็ต่างจาก โกดัง(stock) ตรงที่จะไม่เก็บของที่ซ้ำกัน ตั้งอยู่บนกฎที่ว่าไม่เก็บของซ้ำกันสองชิ้น (no two alike)

จากนิยามข้างต้นคงจะช่วยให้แยกแยะได้ว่าของธรรมดาในบ้าน เช่น แผ่นเสียง หนังสือ หรือภาพถ่าย จะถือว่าเป็นการสะสมหรือไม่ ถ้าของเหล่านี้ถูกหยิบฟัง ได้อย่างเสรี ถูกหยิบมาอ่าน หรือภาพถ่ายที่เก็บไว้เป็นที่ระลึกเตือนความทรงจำ การใช้งานอย่างธรรมดานี้ไม่นับว่ามันคือส่วนหนึ่งของการสะสม แต่ถ้ามันถูกให้ค่าว่ามีการเก็บเป็นหมวดหมู่โดยไม่ว่าเป็นเกณฑ์ทางด้านความงามหรือวิทยาศาสตร์ นั่นแหละถึงจะเรียกว่าเป็นการสะสม(collecting)

นิยามของการสะสมที่จะใช้ในที่นี้อีกประการหนึ่งคือ การแยกออกจากกันระหว่างนักสะสมที่กระตือรือร้นในการแสวงหาวัตถุ กับภัณฑารักษ์ที่ไม่ได้ค้ำหนุนในการหาของ ภัณฑารักษ์อาจจะเป็นนักสะสมที่แสวงหาวัตถุสำหรับคอลเล็กชันหนึ่ง แต่เมื่อการค้นหาสิ้นสุดลง การสะสมก็หยุดลงด้วย ในทำนองเดียวกัน ผู้รับมรดกบางคนหรือคนที่ซื้อคอลเล็กชันเข้ามาโดยปราศจากการหามาเพิ่ม หรือแทนที่วัตถุชิ้นหนึ่งด้วยวัตถุอีกชิ้น ก็เป็นได้เพียงภัณฑารักษ์ ไม่ใช่ นักสะสม แต่นิยามนี้ยังชี้ให้เห็นอีกว่า คอลเล็กชันยังคงเป็นคอลเล็กชันต่อไปแม้ นักสะสมสิ้นสุดการเป็นเจ้าของมันแล้ว トラバใจที่วัตถุนั้นยังคงถูกแสวงหาอย่างเลือกสรร เพื่อที่จะถูกสร้างให้เป็นส่วนหนึ่งของชุดวัตถุที่ไม่เหมือนกัน คอลเล็กชันจึงสามารถอยู่คงทนกว่านักสะสม กล่าวได้ว่าการดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องของคอลเล็กชัน เป็นสัญลักษณ์ของวัตถุซึ่งไม่มีวันตาย ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของนักสะสมหลายคน

จุดกำเนิดและการแพร่หลายของการสะสม

เมื่อการสะสมเป็นกิจกรรมการบริโภคอย่างหนึ่ง จึงอาจคาดได้ว่าการสะสมอาจพัฒนาและเฟื่องฟูในยุคที่ลัทธิบริโภคนิยมเฟื่องฟูด้วย มีหลักฐานบางอย่างสนับสนุนสมมติฐานนี้ แต่ใน

ขณะเดียวกันก็พบว่าราชสำนัก และวัด ก็มีคอลเล็กชั่น งานศิลปะ สรรพาวุธ และทรัพย์สินมีค่า อยู่
ก่อนหน้านั้นแล้ว

จากงานวิจัยของ Rigby (1944) ซึ่งให้เห็นว่าการสะสมเกิดขึ้นแพร่หลายหลังจากอาณาจักร
กรีกถูกรวมเป็นปึกแผ่นโดยพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช ในศตวรรษที่ 4 ก่อนคริสตกาล อัน
เนื่องมาจากการทะลักเข้ามาของสินค้าฟุ่มเฟือยจากตะวันออก โดยเฉพาะจากเปอร์เซีย วัตถุที่สะสม
อาทิ ภาพเขียน ประติมากรรม งานเขียนต้นฉบับ อัญมณี เครื่องปั้นดินเผา พรม เครื่องเขนผนัง
และผ้าปัก เมือง Sicyon กลายเป็นศูนย์กลางในการผลิตและขายงานศิลปะ โดยอาศัยพวกดีลเลอร์
เป็นผู้จัดหาของแก่พวกเศรษฐีใหม่

เมื่อเมือง Pergamum ที่รุ่มรวยด้วยงานศิลปะ ตกอยู่ภายใต้อาณาจักรโรมันเมื่อ 133 ปี ก่อน
คริสตกาล ยิ่งทำให้กระตุ้นความสนใจในการสะสมให้แพร่หลาย เกิดความสนใจใหม่ในศิลปะกรีก
และเอเชียในกลุ่มเศรษฐีชาวโรมัน โดยเริ่มขึ้นในอาณาจักรโรมันช่วง 27 ปีก่อนคริสตกาล ดังที่
Rigby(1944) บอกไว้ว่า

ทุกวัน ผู้คนสามารถหาของสะสมได้ตลอดเวลาของที่ว่านี้รวมถึง งานศิลปะ, หนังสือ, ของ
เก่า, เหรียญ, รูปปั้น, เครื่องทองเหลืองเซรามิก, พรม, เครื่องประดับ, อัญมณี, เพอร์นิเจอร์เครื่องเงิน
ฟอสซิลแมลงในอำพัน ฯลฯ Sicyonยังคงเป็นเมืองศูนย์กลางนักท่องเที่ยวที่มักจะมีของ ดิดไม้ดัด
มือกลับไปบ้านจำพวก เสื้อผ้าของOdysseusและเกราะของAchillesระหว่างยุคกลางในยุโรป การ
สะสมเป็นกิจกรรมหลักของโบสถ์, ราชสำนัก และคนรวย เช่น Duke Jean de Berryและ
ตระกูล Medici อย่างไรก็ตามการขุดค้นสมบัติอาณาจักรโรมันในระหว่างปี ค.ศ. 1450 – 1550 ทำ
ให้เกิดการสะสมเหรียญ, รูปปั้น และวัตถุโบราณอื่น ๆ แต่ยุคการสะสมที่เฟื่องฟูที่แท้จริงของคน
ธรรมดาทั่วไป ในยุโรปและจีนและญี่ปุ่น เริ่มในศตวรรษที่ 16 และ 17 ในแต่ละประเทศดังกล่าว
การเติบโตของการสะสมสัมพันธ์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ ถ้าไม่ใช้การค้าในประเทศก็เป็
การค้าต่างประเทศ

ภาพประกอบที่:1ของสะสมในเอเชีย

ภาพประกอบที่ : 2 ของสะสมในเอเชีย

ในเอเชียมีความแตกต่างบ้างในชุดของการวัตถุสะสม ของที่นิยม ได้แก่ ชุดน้ำชา เฟอร์นิเจอร์เครื่องเงินศิลปะการคัดลายมือและหินฝนหมึกมีวนภาพวาดหินพิณผ้าไหมหายากภาชนะเผาเครื่องหอมและเครื่องทองเหลืองโบราณ ของสะสมอื่นๆ อาทิ อัญมณีเครื่องประดับอาวุธ และหนังสือ ซึ่งเหมือนกับพวกยุโรป สำหรับนักสะสมชาวญี่ปุ่นในช่วงยุคเอโดะ(ค.ศ. 1603-1868)ของ จากจีนและเกาหลี (ชุดน้ำชาเครื่องดนตรีศิลปะการคัดลายมือและกลอน) เป็นของสะสมที่ได้รับความนิยม นักสะสมชาวจีนที่มีชื่อเสียงในยุคกลางราชวงศ์หมิง(1550-1650)คือพวกพ่อค้าเศรษฐกิจใหม่ ความนิยมที่มากขึ้นแต่งงานฝีมือยังกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มชนชั้นสูงที่มีความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์กับ พวกช่าง ทำให้เกิดการขาดแคลนงานศิลปะของแท้ ของเลียนแบบจึงเกิดขึ้น ว่ากันว่าเป็นธรรมดาที่ใน 10 ของภาพวาดที่มีทั้งหมดเท่านั้นที่จะเป็นของจริงแรงผลักดันสำคัญของการสะสมในยุโรปในช่วงเวลาเดียวกันคือ การเข้ามาของสิ่งมีค่าจากสหรัฐฯ และจากการค้ากับเอเชีย ระหว่างศตวรรษที่ 16-17 ชาวยุโรปหลายพันสร้างตู้ Wunderkammernที่ใส่ของสะสมที่มาจากดินแดนอื่น โดยเป็นของ จำพวก ฟันสัตว์ รองเท้า ขลุ่ย กระจก เรือแคน ตู้ Wunderkammernเป็นคอลเล็กชั่นของมหาชนที่เป็นต้นกำเนิดของสวนสัตว์และสวนพฤกษศาสตร์ขึ้น แสดงถึงความหลงใหลของชาวยุโรปต่อความเป็นอื่นที่แตกต่างจากตนเองทั่วทั้งยุโรปและอเมริกา การเติบโตของการสะสมมีแนวโน้มที่เป็นผลมาจากการพัฒนาวัฒนธรรมการบริโภ�โลก เช่น การแพร่หลายของการสะสมภาพวาดสีน้ำมัน งานแกะสลักหัวทิวลิปเปลือกหอยเหรียญก้อนแร่ และวัตถุอื่นๆ การสะสมกลายเป็นที่นิยมสำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ การสะสมกลายเป็นสิ่งเฉพาะมากขึ้น ไม่เพียงแค่ประเภทของวัตถุสะสม แต่ยังรวมถึงช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์เทคนิคที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และการแยกประเภทแบบอื่นๆ ที่ถูกกำหนดเข้ามา แม้แต่คอลเล็กชันของตุ๊กตา หนังสือการ์ตูน กระเป๋าเป้

ภาพประกอบที่ : 3 ของสะสมในเอเชีย

หากจะบอกว่า การสะสมเป็นเพียงการแสดงออกถึงวัฒนธรรมบริโภคก็คงจะไม่ถูกซะทีเดียว เพราะมีหลักฐานว่าการสะสมเกิดขึ้นก่อนยุคประวัติศาสตร์เสียอีก โดยพบการสะสมก้อนกรวดเมื่อ 8000 ปีที่แล้วในถ้ำของฝรั่งเศส นอกจากนี้ก็ยังพบของสะสมอื่น เช่น ฟอสซิล ลวดตซ์ หอยทะเล ในถ้ำอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ชุดของวัตถุเหล่านี้สามารถถูกมองได้ว่าเป็นคอลเล็กชันของส่วนบุคคลหรือกลุ่ม แนวโน้มของการเกิดการสะสมจึงชัดเจนว่ามีมาก่อนวัฒนธรรมบริโภคนิยม และก็ไม่ได้ปฏิเสธด้วยว่านักสะสมยุคก่อนประวัติศาสตร์มีความรู้สึกถึงการสะสมแสวงหาและการเป็นเจ้าของ ที่จริงแล้ว ความเชื่อที่ว่าเมื่อคนตายแล้วควรถูกฝังไปพร้อมกับสิ่งของของเขาทำให้เห็นว่าการผูกติดของคนกับวัตถุยังคงมีต่อเนื่องไปถึงโลกหลังความตาย วัตถุสะสมต่าง ๆ จึงอาจจะรับบางสิ่งบางอย่างมาจากต้นกำเนิดของมัน เหมือนกับที่ Miller(2001)บอกว่าบ้านเก่าอาจจะมีผีอยู่ด้วยการแพร่หลายของการสะสมส่วนบุคคลส่วนหนึ่งเกิดมาจากการที่คอลเล็กชันที่มีมักจะอยู่ทนกว่าเจ้าของ นอกจากนี้ยังมีเหตุมาจากคอลเล็กชันที่ดีในพิพิธภัณฑ์ ก็มาจากคอลเล็กชันส่วนบุคคลที่ดีที่สุดด้วย พิพิธภัณฑ์ได้ให้รูปแบบว่าจะไรคือคอลเล็กชันที่ดี ซึ่งเป็นการให้ความชอบธรรมต่อการสะสม คอลเล็กชันเหล่านี้ นอกจากถูกบูชาในพิพิธภัณฑ์ ยังช่วยนิยามความรู้สึกของอัตลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท้องถิ่นภูมิภาค และชาติด้วย เมื่อการสะสมของส่วนบุคคลเติบโตขึ้น บางครั้งพิพิธภัณฑ์จึงโตขึ้นตามไปด้วย แม้การสะสมจะแพร่หลายและเติบโตขึ้นเรื่อยๆ แต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสะสมกับมีจำกัดมาก

ภาพประกอบที่ : 4 เครื่องรางและวัตถุ โบราณในประเทศไทย

งานวิจัยที่สำคัญเรื่องการสะสม

งานวิจัยส่วนใหญ่ก่อนหน้านี้เรื่องการสะสมคือ งานเชิงประวัติศาสตร์และเน้นไปที่กิจกรรมการสะสมของวัฒนธรรมชนชั้นสูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานศิลปะ Rigby(1944) ได้ทบทวนกว้าง ๆ เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าวและยังอธิบายแรงจูงใจของนักสะสมด้วย และมีงานศึกษาที่น่าสนใจด้านอื่นๆ ในเชิงประวัติศาสตร์ของนักสะสม(ทั้งชีวิตประวัติ และอัตชีวประวัติ) เช่น Walter Benjamin Sigmund FreudEngelmanและ Andy Warhol

มีงานวิจัยจำนวนน้อยที่ตรวจสอบการสะสมในแง่กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ ในขณะที่พ่อค้าคนกลางและผู้ผลิตของสะสมอาจจะมองการสะสมในเชิงเศรษฐกิจ แต่นักสะสมส่วนใหญ่ไม่ใช่ นักสะสมดูเหมือนว่าจะได้ประโยชน์แบบอื่นจากกิจกรรมการสะสมของพวกเขา บางครั้งทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการสะสมที่เข้มที่สุดคือ การพยายามเข้าใจว่าประโยชน์ที่ว่ามันคืออะไร คำถามเรื่องแรงผลักดันของนักสะสมที่ถูกพูดถึงมักจะบอกว่า นักสะสมเป็นคนแปลก, หมกหมุ่น, ต่อต้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคม หรือบางคนชอบวัตถุมากกว่าคน ดังที่ Jean Baudrillard (1994) บอกว่า ลักษณะของนักสะสม เหมือนทารกและเป็นพวกขาดบุคลิกภาพ ส่วน Muensterberger (1994) บอกว่า การสะสมกับอำนาจไสยศาสตร์ของสังคมมนุษย์ที่ยังไม่มีการศึกษา เดินคู่ขนานไปด้วยกัน และมีบางคนก็บอกว่าการสะสมเป็นธรรมชาติที่เลี้ยงไม่ได้ซึ่งมาจากมรดกวิวัฒนาการของมนุษย์ ข้อเสนอเหล่านี้บ่อยครั้งมองว่าการสะสมคล้ายคลึงกับพฤติกรรมของเก็บสะสมของสัตว์ แต่จะเห็นว่านิยามของการสะสมที่เราพูดถึงก่อนหน้านี้ ไม่เหมือนการเก็บสะสม(เชิงหวง/ซ่อน)ของสัตว์ ยิ่งกว่านั้น ความโดดเด่นของนักสะสมคือ เขาจะมีความต้องการที่จะสะสม และมีความปรารถนาอันแรงกล้า การสะสมของพวกเขาจึงน่าจะแตกต่างจากพฤติกรรมของสัตว์ นักเขียนในนิตยสาร ไทม์ของลอนดอน นำจดหมายถึงบรรณาธิการที่พูดถึงเรื่องนี้ว่าหมาที่เก็บกระดูกเก่า ซึ่งเก็บจะไม่มึนเนื้อติดเอาไว้ ก็เหมือนกับนักสะสมที่เก็บของที่ล้ำสมัยแล้วไว้ แสตมป์ที่ใช้แล้วสำหรับคนแล้วก็เหมือนกระดูกที่ไม่มีเนื้อติดของหมา แต่นักสะสมแสตมป์ก้าวไปไกลยิ่งกว่าหมาตรงที่ชอบแสตมป์เก่ามากกว่าใหม่ ในขณะที่หมาไม่ใช่ นักสะสมมีอะไรซับซ้อนมากกว่า เนื่องจากเขามักมีจินตนาการอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับคอลเล็กชันที่สมบูรณ์แบบ แต่ไม่มีหมาที่ไหนจะฝันถึงการได้มาของกระดูกแบบต่างๆ ที่มีอยู่ในโลก

จากหนังสือ Clifford(1985) บอกว่า เมื่อเราสอนเด็กถึงกฎของการเลือกเฟ้นและระบบการตั้งชื่อ เพื่อแนะแนวทางการสะสมให้พวกเขา ในขณะเดียวกันเราก็กระตุ้นให้เขาเสาะหาและเกิดความต้องการในการเป็นเจ้าของในสิ่งที่สะสมด้วยแนวคิดอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักสะสมเป็นเรื่องเชิงจิตวิทยามากขึ้น มีผู้เสนอว่าการสะสมเกิดมาจากความต้องการทางเพศและความหมกมุ่นของนักสะสมที่ชอบการมอง การได้มา และหลงใหลในวัตถุที่สะสม โดยเป็นรูปแบบหนึ่งของความรู้สึกทางเพศก่อนการร่วมสังวาสและการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังมีคนอธิบายว่าการสะสมเหมือนกับกิจกรรมการแข่งขันกันอย่างเอาเป็นเอาตาย เหมือนกับการล่าหรืออยู่ในสมรภูมิ บางคนบอกว่าการสะสมคือโรคหรือภาวะที่ถูกครอบงำอย่างหนึ่ง และบางคนบอกว่านักสะสมพยายามที่จะเติมเต็มสิ่งที่เขารักที่เขาารู้สึกว่าขาดหายไป

นักจิตวิทยาการศึกษาได้ศึกษาถึงพฤติกรรมสะสมของเด็กในระหว่างครั้งแรกของศตวรรษที่ 20 การศึกษาในปี 1900 พบว่านักเรียนมีคอลเล็กชัน โดยเฉลี่ยระหว่าง 3-4 อย่าง มีมากที่สุดสำหรับเด็กอายุ 8-11 ปี การสะสมเริ่มลดน้อยลงในปี 1927 ในระหว่างเศรษฐกิจขาลงในทศวรรษที่ 1930 โดยพบว่าเด็กอายุ 10 ปี มีคอลเล็กชัน 12.7 อย่าง ซึ่งการสะสมนี้เกิดจากการว่างงานและขาดความหวัง และถูกมองว่าเป็นในเชิงการผลิตมากกว่าการบริโภค บางคนเรียกว่าเป็น ความบันเทิงที่เอาจริงจัง (serious leisure)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามในสังคมบริโภคนิยม ก็มีการบริโภคในแง่มุมของการสะสมเช่นกัน อาทิ การสะสมตุ๊กตา, การ์ด, ไปเกม่อน, เครื่องบินจำลอง แม้แต่ศาสนาที่ถูกทำให้เป็นสินค้า เมื่อเด็กอิสราเอลสะสมการ์ดRabbiอย่างไรก็มีการสะสมก็มีขึ้นได้ในสังคมที่ไม่ใช่เศรษฐกิจแบบตลาด อย่างในโซเวียตและโรมานีเย การสะสมแสตมป์, ป้ายรูปประธานเหมา และแผนที่ ก็มีให้เห็นทั่วไป

จากหนังสือ Campbell (1987) บอกว่าการพัฒนาของวัฒนธรรมการบริโภคนำไปสู่การทำให้โรแมนติก ทำให้เกิดความหลงใหล วัตถุในคอลเล็กชันที่ไม่มีราคาเป็นเรื่องของเศรษฐกิจโรแมนซ์มากกว่าเศรษฐกิจสินค้าเงินตรา วัตถุกลายเป็นของพิเศษ การสะสมคืออาณาจักรของตำนานที่เกี่ยวกับวัตถุจำพวกที่น่าศรัทธา เชิงพิธีกรรม และมีความศักดิ์สิทธิ์ ด้วยตำนานแบบนี้ บางครั้งนักสะสมมักมองว่าตัวเองเป็นผู้บูชาชีวิตทรัพย์สินที่ใช้การ ไม่ได้ให้กลับมาให้คุณค่า ซึ่งเขามองว่าตนเองต่างกับพ่อค้าคนกลาง ด้วยกิจกรรมการสะสมที่ถูกทำให้โรแมนติกและวัตถุที่ถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้นักสะสมปฏิเสธได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นพวกวัตถุนิยม

หลังจากจุดสูงสุดของการสะสมในวัยเด็ก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นการสะสมจะน้อยลง แม้ว่าเด็กไม่ทั้งหมดจะทิ้งคอลเล็กชันของตน แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเช่นนั้น กิจกรรมการสะสมจะเกิดอีกครั้งในช่วงวัยกลางคน โดยเฉพาะในผู้ชาย ซึ่งอาจสะท้อนถึงอำนาจทางเศรษฐกิจที่มากกว่าผู้หญิง, การแข่งขัน หรือการอำนาจในการตัดสินใจ แม้ว่าคาร์สะสมจะถูกมองว่าเป็นแบบฉบับที่มีในผู้หญิง แต่ความแตกต่างในเพศสภาพ(gender) ไม่ค่อยมีอิทธิพลมากต่อการสะสม ร้อยละ 41 ของคนอเมริกันที่เป็นนักสะสมเหรียญคือผู้หญิง และเกือบครึ่งหนึ่งของพวกนี้ก็เป็นนักสะสมแสตมป์ด้วย ในอังกฤษนักสะสมเหรียญมีพอ ๆ กับชาย แต่นักสะสมเหรียญมักจะถูกมองว่าสะสมเพียง งานฝีมือกระจุกกระจิก (bibelot) อย่งไรก็ตามชนิดของสะสมของหญิงและชายยังคงแตกต่างกัน ของสะสมผู้ชายเช่น กลไกต่าง ๆ เครื่องใช้อาวุธ ส่วนของผู้หญิง อาทิ ของตกแต่งของใช้ในบ้านของสวยงาม

การวิพากษ์เกี่ยวกับงานสะสม

ท่ามกลางการวิจารณ์ต่าง ๆ ประเด็นหนึ่งคือ มองว่าคอลเล็กชันคือ วัตถุเล่นๆ ไม่จริงจังของการบริโภค(consumption)มากกว่าจะเป็นวัตถุที่สร้างสรรค์ของงานผลิต (production) การวิพากษ์ทำนองนี้มุ่งตรงไปยังนักสะสมผู้หญิง Saiselin (1984) ตั้งข้อสังเกตว่า ฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 19 ตามแบบฉบับ(stereotype)ผู้ชายถูกมองว่าเป็นนักสะสมที่เอาจริงเอาจัง ในขณะที่ผู้หญิงถูกมองเชิงเหยียดว่าเป็น “เพียงคนซื้อของกระจุกกระจิก” มีงานศึกษาเกี่ยวกับคู่สามีภรรยาของ Belk et. al. (1991)พบว่ามีความแตกต่างอย่างเป็นระบบของคอลเล็กชันระหว่างชายและหญิง คอลเล็กชันผู้ชาย

จะดูมองว่าเป็นของจำพวก ขนาดใหญ่แข็งแรง โลภวิสัยกลไกหายากเป็นวิทยาศาสตร์จริงจังมีประโยชน์ใช้สอยเตตาและไม้สโตส ในขณะที่ของผู้หญิงจะดูมองว่าเป็นของที่เล็กอ่อนแออบอุ่น เป็นธรรมชาติน่าทะนุถนอมดูเป็นงานศิลปะสนุกสนานประดับประดาสงบเสี้ยว และสโตส จะเห็นว่าการวิพากษ์เช่นนี้ที่มีอคติในเพศสภาพ ไม่ต่างอะไรไปจากขบวนการทำให้โรแมนติคที่ Campbell(1987) บอกไว้ว่ามันเป็นแรงผลักดันในวัฒนธรรมการบริโภคนิยม เราอาจจัดคุณลักษณะของการวิพากษ์แบบนี้ว่า เป็นความเกินพอดีของการทำให้โรแมนติคท่ามกลางนักสะสม

การวิพากษ์แบบอื่นๆ ในการสะสม ได้แก่ การเผยให้เห็นว่าบุคลิกภาพในของหมกมุ่นของคน ๆ หนึ่ง ซึ่งสูญเสียการควบคุม และเสพติดกับการเสาะแสวงหาและความต้องการเป็นเจ้าของ แม้ว่าหมกมุ่นจำนวนน้อยที่อาจจะเป็นพวกหมกมุ่น แต่ก็ยังมีคนที่สามารถควบคุมกิจกรรมการสะสมของตนเองได้ ซึ่งตรงจุดนี้เราสามารถเห็นความเชื่อมโยงของรูปแบบที่โรแมนติค (romanticism) กับศิลปะแบบอุดมการณ์แบบโรแมนติค แม้ว่าอาจจะถูกแย้งว่า ศิลปินเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการผลิตผลงานมากกว่าการบริโภค แต่ดังที่เขากล่าวไว้ข้างต้นว่า แท้จริงแล้วมีความเป็นไปได้ที่จะเห็นนักสะสมเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการผลิตผลงานที่สร้างสรรค์ได้ด้วยเช่นกัน

ส่วนหนึ่งที่ขู้ง่ายเกี่ยวกับการวิพากษ์งานสะสม เนื่องจากมีนักสะสมที่หลากหลาย และมีเหตุผลมากมายในการสะสม งานวิพากษ์หนึ่งที่เด่นคือ Danet and Katriel(1989) พวกเขาแยกประเภทนักสะสมเป็นแบบ A ที่มุ่งมั่นสะสมให้ครบคอลเล็กชัน และแบบ B ที่เห็นความงามเป็นสิ่งสำคัญ ไม่จำเป็นต้องเป็นคอลเล็กชันสมบูรณ์ก็ได้ ซึ่งมีผู้วิพากษ์นักสะสมแบบ A ว่าอยู่ในพวกหมกมุ่น ในขณะที่การวิพากษ์ในแบบ B มองว่าเป็นพวกโรแมนติคมุลเหตุการใช้เหตุผลตัดสิน และความพอใจในการสะสม

การวิพากษ์โดยตรงในการสะสมส่วนใหญ่ละเลยเรื่องคำถามว่า ทำไมนักสะสมจำนวนมากเลือกสะสมสิ่งของบางอย่าง และเราจะอธิบายกิจกรรมการสะสมนี้ได้อย่างไร วัตถุบางอย่างไม่ได้ตั้งใจที่จะสะสม นักสะสมบางคนสะสมเพราะมีสิ่งเฉพาะตัวที่ไปเชื่อมโยงกับ ชื่อเล่นตัวเอง, มรดกของชาติหรือชาติพันธุ์อาชีพหรือประสบการณ์ แต่บางครั้งการสะสมเริ่มจากการได้ ของขวัญจากเพื่อนหรือครอบครัว ยิ่งไปกว่านั้น การที่เราตระหนักว่าเรามีของชนิดหนึ่งสองหรือสามชิ้น ก็เป็นจุดเริ่มของคอลเล็กชัน งานศึกษาของ Belk (1995)พบว่าประโยชน์ที่ได้มาจากการสะสมคือ ความรู้สึกถึงการมีอำนาจและการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับการสะสมแล้ว วัตถุที่สะสมก่อให้เกิดโลกใบเล็กที่ซึ่งนักสะสมตั้งกฎเกณฑ์ของตนเองได้ นอกจากนี้ยังมีความรู้สึกถึงชัยชนะในอาณาจักรที่นิยามไว้แคบๆ ของวัตถุที่หายาก

ก่อให้เกิดทั้งความเชื่อมั่นในทักษะของตน, การติดตามต่อเนื่อง และความเชี่ยวชาญ และจะเพิ่มความรู้สึกตื่นเต้นไปด้วยเมื่อโชคดีที่มีโอกาสพบวัตถุที่ต้องการในราคาที่ต่อรองได้ เรามักได้ยินเรื่องเล่าเกี่ยวกับการค้นหาของได้โดยบังเอิญอยู่เสมอ งานศึกษาของ Denefer (1980) บอกไว้ว่า ความรู้และความเชี่ยวชาญของนักสะสม เป็นแหล่งที่มาของสถานะภายในกลุ่มเพื่อนนักสะสมด้วยกันเอง บางคนถูกให้ความสำคัญว่ามีคุณูปการต่อวงการประวัติศาสตร์, วิทยาศาสตร์ และศิลปะ (แม้แต่คอลเล็กชันวัตถุที่ถูกมองว่าต่ำต้อย เช่นกระป๋องเบียร์ หรือ หุ่นจำลองช้าง) การรวบรวมและจัดประเภทสิ่งของเป็นสิ่งที่สนุกในตัวของมันเอง และก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในกลุ่มคนที่สนใจเหมือนกัน การได้สังคมกับเพื่อนนักสะสมก็อาจก็สร้างความเพลิดเพลินทางสังคมและมีความรู้สึกของชุมชนเกิดขึ้นด้วย

คอลเล็กชันอาจสะท้อนความโหยหาดีของความสนุกและอิสระในวัยเด็ก นักสะสมบางคนพยายามหาความสำคัญกับคอลเล็กชันที่สูญหายไปนานในวัยเด็ก เพราะนักสะสมวัยผู้ใหญ่มักเป็นอยู่ในช่วงเวลาที่ลูกหลานแยกตัวออกไป พวกเขาจึงมีทั้งช่องว่างที่จะเติมเต็มความเป็นครอบครัวอบอุ่นที่เคยมีก่อนหน้านี้ และมีเงินเหลือเฟือเพื่อพอที่จะอุทิศให้กับคอลเล็กชัน แต่ในขณะที่บางครั้งสมาชิกในครอบครัวก็เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการสะสม และบ่อยครั้งที่สมาชิกในครอบครัวก็เริ่มขุ่นเคืองที่นักสะสมอุทิศเวลาความรักความพยายาม และเงิน ให้กับงานสะสม คอลเล็กชันจึงกลายเป็นคู่ปรับ หรือ เมียเก็บของนักสะสม บรรดาสมาชิกในครอบครัวจึงไม่เต็มใจที่จะเก็บคอลเล็กชันพวกนี้ไว้เมื่อเจ้าของเสียชีวิต (ดังนั้นความหวังของการไม่มีวันตายของคอลเล็กชันที่นักสะสมแสวงหาก็คือเป็นอันจบสิ้น) ด้วยมูลเหตุนี้ นักสะสมบางคนจึงพยายามหาทายาทส่งต่อคอลเล็กชันนอกจากคนในครอบครัว

แม้ว่านักสะสมอาจมีมูลเหตุการตัดสินใจสะสมว่า คอลเล็กชันของพวกเขาถือ การลงทุนทางเศรษฐกิจแบบหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ยังมีการอ้างว่าคอลเล็กชันของพวกเขาถือ บ้านสำคัญหลังการเกษียณ หรือเป็นมรดกสำหรับลูกหลาน เหล่านี้เป็นความพยายามของนักสะสมที่จะสร้างความชอบธรรมในการสะสมของพวกเขาว่าเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีเหตุผลมากกว่าการทำสิ่งที่ประหลาด นอกจากนี้ตลาดงานศิลปะ, การมีคอลเล็กชันของพิพิธภัณฑ์ และสื่อมวลชนที่สนใจต่อคอลเล็กชันที่โด่งดัง ก็ช่วยสร้างความชอบธรรมแก่การสะสมด้วย

การสะสมบางอย่างยังสร้าง ความศักดิ์สิทธิ์ให้ตัวมันเองด้วย และกลายเป็นของที่ ราคาสูงจนหาค่าไม่ได้” Belk (1995b) ยกตัวอย่างว่า ฟรอยด์(Freud) กล่าวว่ารสนิยมสวัสดิกับวัตถุโบราณของเขา และ Jung เห็นว่าหนังสือในคอลเล็กชันของเขามีชีวิตจิตใจเหมือนคน ก่อนหน้านี้ที่เรากล่าวถึงการ

สะสมที่อยู่บนฐานของความโรแมนติก และการเปรียบเทียบวัตถุนิยมกับการต่อต้านวัตถุนิยม การอธิบายการสะสมในฐานะกิจกรรมที่ทำให้สินค้าหมดสิ้นความเป็นสินค้า (decommoditization) เป็น การย้ายวัตถุออกจากวงจรการตลาดและบูชามันในคอลเล็กชั่น วัตถุที่สะสมจึงไม่ใช่สิ่งที่แลกเปลี่ยน ได้อีกต่อไป เมื่อมันเข้ามาอยู่ในคอลเล็กชั่น มันมักจะกลายเป็นของที่ได้รับการยกเว้นจากการตีค่า ในเชิงตัวเงิน เนื่องจากนักสะสมให้คำมั่นในลักษณะมันเป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนคอลเล็กชั่น วัตถุ สะสมที่เคยมีประโยชน์ในเชิงใช้สอยก็จะไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป คุณค่าในการใช้งานของวัตถุ ถูกจัดการใหม่และเปลี่ยนไปสู่คุณค่าเชิงสัญลักษณ์มากขึ้น การสะสมสามารถถูกมองว่าเป็นเครื่อง บูชาที่เชื่อมต่อกับความศักดิ์สิทธิ์ เหมือนกับของขวัญที่ได้จากคนรักก็ทำให้มันเปลี่ยนรูปไปในเชิง พิธีกรรม จากของตลาดทั่วไปกลายเป็นสมบัติส่วนตัว ดังนั้นวัตถุที่อยู่ในคอลเล็กชั่นจึงถูกสร้าง บริบทใหม่และเลื่อนไหลไปสู่สถานที่ของการเทิดทูน การเคลื่อนของวัตถุตลาดๆ ไปสู่ตำแหน่ง ใหม่ดังกล่าว เป็นทั้งการเชิดชูและปฏิเสธวัฒนธรรมบริโภคไปในขณะเดียวกัน

ทิศทางการวิจัยในอนาคต

การสะสมไม่ว่าจะโดยบุคคลและพิพิธภัณฑ์เป็นงานสมัยใหม่ที่สำคัญในแง่ การรวบรวม, จัดการ และควบคุมของสมบัติของโลก ไม่ใช่แค่การล่าและเก็บหาของ สิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนไปจากการ สะสมในยุคแรกคือ การที่คอลเล็กชั่นถูกทำให้กลายเป็นสินค้าในตลาดของสะสมหลายแห่ง และ การเกิดขึ้นของ คอลเล็กชั่นสำเร็จรูป (instant collections) ที่สำหรับขายลือตใหญ่แก่สาธารณชน ใน ยุคอาหารสำเร็จรูปอินเทอร์เน็ตพร้อมใช้ และความพอใจสำเร็จรูปที่มีมากขึ้นในทุกวันนี้ ความเชื่อ เกี่ยวกับคอลเล็กชั่นสำเร็จรูป ถูกมองว่าไม่ได้เกิดจากความพอใจในการสะสมอีกต่อไป ไม่มีการ เสาะแสวงหาและการตามล่าของหายาก รวมไปถึงไม่มีการได้ลองใช้ทักษะและโชคในการเสาะหา ของ และเกิดความยินดีที่ได้คิดและเห็นคอลเล็กชั่นที่เกิดขึ้น

คอลเล็กชั่นสำเร็จรูปจากบริษัทอย่าง Franklin Mint, Danbury Mint, Lenox Collections และ Bradford Exchange อาจจะมีเสน่ห์ต่อพวกภัณฑารักษ์ แต่ถ้าไม่มีการเสาะแสวงหาของอื่นในชุด สะสมจากบริษัทเหล่านี้ การเป็นผู้ซื้อแบบนั้นคงจะไม่เรียกว่านักสะสม อย่างไรก็ตาม กระบวนการ ทำให้กลายเป็นสินค้าโลกาภิวัตน์ และการทำให้เป็นธุรกิจของงานสะสม สมควรได้รับความสนใจ เพิ่มขึ้น เช่น ผลกระทบการประมูลใน eBay บริษัทที่อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการสะสม จะเห็นได้ว่าพ่อค้าคนกลางในตลาดของสะสมมีมาตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน โบราณ และศิลปินที่มี ชื่อเสียงก็มักได้รับการอุปถัมภ์จากนักสะสม แต่ในปัจจุบันเรื่องของพ่อค้าคนกลางหรือธุรกิจที่

ถ่ายทอดรูปแบบออกมาเป็นภาพใดๆได้ ลักษณะการถ่ายทอดที่ง่ายและสะดวกที่สุดคือการวาดเส้น เพราะสามารถหาวัสดุและอุปกรณ์ได้ง่ายและใช้กระบวนการไม่ซับซ้อน จึงเป็นวิธีการที่นิยมใช้วาดภาพในลักษณะต่างๆสำหรับผู้เริ่มต้นฝึกการวาดภาพก็ต้องพยายามใช้เส้นวาดลากให้เกิดรูปร่าง รูปทรงที่ต้องการจะถ่ายทอดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และการฝึกวาดหุ่นนิ่งนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นพื้นฐานของการเริ่มวาดภาพ Drawing อย่างจริงจัง เนื่องจากการเริ่มฝึกขบวนการทั้งหมดที่จะพัฒนาไปสู่การวาดภาพประเภทอื่นต่อไปความหมายของหุ่นนิ่ง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมาย คำว่า หุ่นนิ่งเป็นคำนามเรียกภาพวาดหรือภาพถ่ายของสิ่งที่ไม่เคลื่อนไหวว่า ภาพหุ่นนิ่ง. การวาดเส้นหุ่นนิ่ง (STILL – LIFE) คือ การนำสิ่งของเครื่องใช้ที่นำมาจัดขึ้น โดยขอบเขตของหุ่นนิ่งมักมักเป็นการจัดขึ้นเองตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะฝึกฝน และต้องการจะถ่ายทอดความหมาย การวาดภาพหุ่นนิ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งของการวาดภาพสร้างสรรค์อื่นๆเพราะต้องฝึกการสังเกต และพิจารณาทั้งขนาดสัดส่วน รูปทรง รูปร่าง เส้น สี น้ำหนักแสง เงาและมุมมองประเภทของหุ่นนิ่ง สามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆได้ 2 ลักษณะ คือ

1. หุ่นนิ่งที่ได้มาจากธรรมชาติ หมายถึงสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและเป็นสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราสามารถนำส่วนหนึ่งส่วนใดมาจัดเป็นหุ่นเพื่อการฝึกฝนในการวาดภาพได้แก่ ดอกไม้ ผลไม้ เป็นต้น

2. หุ่นนิ่งที่ได้มาจากสิ่งของที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น โดยทั่วไปเป็นสิ่งของเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวันซึ่งจะมีรูปร่างและรูปทรงที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของวัสดุ และประเภทของการใช้สอย ได้แก่ โต๊ะเก้าอี้ พัดลม มีด จาน ช้อน ขวด ตะเกียง เป็นต้น

สำหรับการวาดเส้นเริ่มแรก หุ่นนิ่งถือเป็นแบบในการฝึกหัดวาดเส้นที่สำคัญเพราะเป็นการนำสิ่งต่าง ๆ ที่อยากทดลองวาดคว้าวางและเริ่มวาดได้เลย ตามความต้องการของผู้วาด นับว่าสามารถอำนวยความสะดวกในการฝึกฝนการวาดเส้นได้ดี เนื่องจากกรนำสิ่งของเครื่องใช้ที่อยู่รอบตัวมาเป็นแบบได้ทันที มีอิสระในการเลือก ในการจัด กำหนดตำแหน่งที่วางหุ่นได้เฉพาะที่ หากวาดไม่เสร็จสามารถเก็บไว้จัดวางใหม่ได้เหมือนเดิม หุ่นนิ่งจึงเป็นแบบเบื้องต้นที่ผู้เริ่มฝึกวาดเส้นนิยมใช้กันทั่วไปส่วนผู้ที่ฝึกฝนวาดเส้นจนชำนาญแล้วหุ่นนิ่งก็ยังเป็นแบบที่สำคัญเพื่อการศึกษาเรื่องเส้น การจัดองค์ประกอบของภาพน้ำหนัก และการแสดงออกจากความประทับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความหลากหลายของหุ่นและลักษณะการจัดสามารถกำหนดได้เองตามความถนัดและความสนใจ

จึงทำให้ผลงานวาดเส้นหุ่นนิ่งมีรูปแบบ โดยทั่วไปแล้วหลักสำคัญของการวาดเส้นหุ่นนิ่ง ที่ควรคำนึงถึงคือการเลือกรูปแบบหุ่นนิ่งที่เหมาะสม

ภาพประกอบที่ : 5 การจัดวางองค์ประกอบ และรูปแบบหุ่นนิ่งที่เหมาะสม

การเลือกรูปแบบหุ่นนิ่งที่เหมาะสม

นอกจากหุ่นนิ่งเป็นแบบที่ไม่เคลื่อนไหวให้ได้มองรายละเอียดส่วนที่ต้องการถ่ายทอดเป็นเส้นอย่างเต็มที่แล้ว การเลือกรูปร่างรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้ฝึกหัดมีความสนใจ รูปทรง ประทับใจรูปแบบทั้งเป็นหลักพื้นฐานในการวาดเส้น ของผู้เริ่มฝึกใหม่ ก็คือการเลือกรูปหุ่นที่มีรูปทรงอย่างง่าย เช่น รูปทรงกลม ทรงเหลี่ยม ทรงกระบอก ที่เป็นของจริงจากสิ่งของหรือจำลองจากวัสดุอื่น การเริ่มฝึกฝนวาดเส้นจากรูปทรงเรขาคณิตอย่างง่าย ผู้ฝึกสามารถกระทำได้ง่าย และมีกำลังใจที่จะฝึกฝนอย่างต่อเนื่องได้ โดยความจริงแล้วการวาดเส้นรูปทรงหุ่นอย่างง่าย ต้องการฝึกทักษะการใช้เส้นแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างขอบเขตของรูปทรงที่ปรากฏให้เห็นจากหุ่น การจัดภาพ และการกะสัดส่วนตามความเป็นจริง แต่ผู้วาดที่มีความสามารถในการวาดเส้นที่คิดแล้วก็ยังใช้หุ่นนิ่งแสดงออกในความประทับใจของตนแบบต่างๆ ได้เช่นกัน

การจัดหุ่นนิ่ง

แนวทางการจัดหุ่นนิ่งมักจะเป็นไปตามความต้องการของผู้วาดเส้น ที่ต้องการฝึกฝน และ ถ่ายทอดรูปแบบตามที่ต้องการจะเน้น ผู้ที่ฝึกวาดเส้นรูปทรงสิ่งต่าง ๆ ก็ต้องจัดหุ่นที่สามารถสัมผัส กับรูปร่าง รูปทรงแตกต่างกันออกไป เช่นรูปทรงของเครื่องปั้นดินเผา เครื่องจักสาน เครื่องไม้ เครื่องหนัง เครื่องแก้ว ผ้า พลาสติกผัก ผลไม้ เป็นต้นซึ่งหุ่นแต่ละชนิดนอกจากแตกต่างกันตาม ลักษณะของรูปทรงแล้ว รายละเอียดของพื้นผิวก็เป็นส่วนสำคัญที่เป็นหัวใจของการถ่ายทอด ให้มีความรู้สึกละเอียดอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือให้สามารถชื่นชมความงามของหุ่นนิ่งที่ผู้วาดเลือกสรรมา แสดงออกได้ส่วนหลักในการจัดหุ่นนิ่งนั้นควรมีที่สำหรับรองหุ่นให้วางอยู่ในที่มองเห็นได้สะดวก และควรอยู่ในระดับต่ำกว่าสายตา ของผู้ที่จะวาดเส้น ถ้าหุ่นรวมกันเป็นจำนวนมาก ก็ควรจัดระดับ เพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถมองเห็นหุ่นได้ทั่วทั้งหมด โดยจัดวางให้หุ่นห่างกันบ้างชิดกันบ้าง ไม่ซ้ำกัน เพื่อให้เกิดช่องว่าง และระยะขึ้นในภาพ การเลือกรูปทรงของหุ่นที่มีขนาดใหญ่ มาจัดวางไว้บริเวณ ที่เด่นชัดในภาพ เพื่อสร้างจุดสนใจหรือใช้เส้นผ้าสีปูรองหุ่นเพื่อเน้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และขอบเขต ของผ้าจะแสดงเอกภาพของหุ่นทั้งหมดได้ การจัดหุ่นนิ่งที่เน้นความลงตัวของแบบหุ่นนั้นเท่ากับการเลือกมุมที่จะถ่ายทอดได้วิธีหนึ่ง หรือถ้าจะเลือกมุมอื่นที่คนสนใจถ่ายทอดรูปแบบของหุ่นก็ สามารถเลือกได้โดยอาศัยการจัดองค์ประกอบของภาพทางศิลปะ

การกำหนดแสงเงา

การกำหนดแสงเงาในวัตถุเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้หุ่นนิ่งสวยงามและน่าสนใจ โดย หลักการทางศิลปะ ทิศทางที่แสงตกกระทบหุ่นสามารถกำหนดแสงได้ หลายลักษณะ คือ

- แสงสว่างที่สุด (Highlight) อยู่ในส่วนที่รับแสงโดยตรง
- แสงสว่าง(Light) อยู่ในส่วนรับอิทธิพลของแสง
- เงา (Shadow) อยู่ในส่วนรับอิทธิพลของแสงน้อยมาก
- เงามืด (Core of Shadow) อยู่ในส่วนที่ไม่ได้รับอิทธิพลของแสงเลย -แสงสะท้อน (Reflects Light) บริเวณของวัตถุที่ไม่ได้รับแสงโดยตรง แต่เป็นการสะท้อนของแสงจาก วัตถุใกล้เคียง
- เงาตกทอด (Cast Shadow) บริเวณที่เงาของวัตถุนั้น ๆ ตกทอดไปตามพื้นหรือตามวัตถุ อื่นที่รองรับน้ำหนักแก่กว่าบริเวณแสงสะท้อน

ภาพประกอบที่ : 6 กำหนดฉากหลังและการจับเน้นแสงและเงา เพื่อสร้างบรรยากาศของภาพ

ความสวยงามของวัตถุ และรูปทรงของหุ่นนิ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับแสงเงา เพราะเป็นส่วนสะท้อนภาพความจริงให้รับรู้ได้ด้วยตาสัมผัส ผลงานทางศิลปะจึงมักใช้แสง – เงา เป็นส่วนช่วยเน้นความสำคัญ การกำหนดแสงเงาสำหรับหุ่นนิ่งก็มีความจำเป็นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่วาดเส้นได้ดีแม้หุ่นนิ่งจะไม่มีแสงเงาที่ชัดเจน ก็สามารถสร้างแสงเงาขึ้นเองจากความชำนาญ โดยการฝึกสังเกตอย่างต่อเนื่องแต่สำหรับการจัดหุ่นนิ่งให้มีแสงเงานั้นควรเลือกใช้แสงจากแหล่งธรรมชาติ คือ แสงอาทิตย์ การจัดหุ่นนิ่งจึงควรวางหุ่น ใกล้ช่องทางแสงเข้าสู่อาคาร ได้แก่ ระเบียง ประตู หน้าต่าง และควรเป็นช่วงเวลาสายหรือบ่าย โดยหลักความเป็นจริงถ้าแสงส่องถูกหุ่นโดยตรง ลักษณะของแสงและเงาจะชัดมาก แต่ถ้าแสงที่ใกล้ระเบียง หรือหน้าต่างประตูจะเพิ่มความนุ่มนวลได้ดียิ่งขึ้น ลักษณะของแสงที่ทำมุมกับหุ่นนิ่งประมาณ 45 องศา ถือว่าพอเหมาะเพราะทำให้เกิดเงาบนตัววัตถุ และเงาตกทอดที่สวยงาม ถ้าภายในอาคารมีแสงน้อยหรือต้องการวาดเส้นกลางคืน อาจใช้ไฟตั้งโต๊ะส่องหุ่นตามลักษณะที่ต้องการได้

การกำหนดฉากหลัง

ฉากหลังคือส่วนที่ผู้วาดเส้นกำหนดให้ปรากฏอยู่ข้างหลังหุ่นนิ่งในภาพที่วาดขึ้น โดยหลักการวาดเส้น ฉากหลังของภาพ หรือที่เรียกว่า แบนกราวนด์ (Back Ground) เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญทำให้ภาพมีความสมบูรณ์สวยงามขึ้น เพราะฉากหลังคือองค์ประกอบร่วมในภาพนั้นๆ เมื่อเราเน้นหุ่นนิ่งเป็นจุดเด่น ส่วนที่เป็นฉากหลังจะช่วยส่งให้ภาพหุ่นนิ่งนั้นน่าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งทำให้เกิด

ระยะขึ้นในภาพ มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันทั้งภาพเกิดเป็นเอกภาพ (Unity) ซึ่งฉากหลังในการวาดหุ่นนิ่ง นิยมกำหนดขึ้น 2 ลักษณะ คือ

1. ฉากหลังที่เป็นบรรยากาศ

หมายถึงการสร้างฉากหลังของหุ่นนิ่งให้เห็นเป็นบรรยากาศที่มีมิติเป็นความจริง มีระยะลึกตามลำดับอาจมองเห็นบริเวณว่างเป็นพื้น ผัน และสิ่งของอื่นๆ ที่ไม่ต้องการเน้นความสำคัญหรืออาจใช้น้ำหนักให้เบาลงตามระยะตำแหน่งของสิ่งเหล่านั้น ทั้งแสดงทิศทางตามหลักทัศนียภาพเพื่อให้มีบรรยากาศที่สมจริงมากขึ้น

2. ฉากหลังที่มีลักษณะทึบตัน

เป็นฉากหลังที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับแบบแรกคือ ไม่แสดงความลึกและระยะส่วนหลังของหุ่นนิ่ง แต่ จะแสดงเพียงค่าน้ำหนักรวมรอบหุ่นนิ่ง ถ้าจะมองเป็นบรรยากาศ ก็จะมีลักษณะที่เป็นพื้นฉากหลังมืดมัว และทึบตัน ไม่มีสิ่งใดอยู่ในบรรยากาศนั้น นอกจากความมืดและความสว่างของค่าน้ำหนักที่กำหนดไว้เป็นฉากหลังการกำหนดฉากหลังของการวาดเส้นหุ่นนิ่งทั้งสองแบบผู้วาดเส้นต้องนำหลักของรูปและพื้นมาใช้ให้ถูกต้อง กล่าวคือถ้าหุ่นนิ่งมีน้ำหนักเข้มฉากหลังมักจะมีน้ำหนักเบาและลักษณะตรงกันข้ามถ้าภาพหุ่นนิ่งน้ำหนักเบา ฉากหลังก็จะมีน้ำหนักเข้มขึ้นอยู่กับทิศทางของแสงในภาพด้วย

ขั้นตอนการวาดเส้นภาพหุ่นนิ่ง

การวาดภาพหุ่นนิ่งนั้น ต่างจากการวาดเส้นประเภทอื่นตรงที่การวาดเส้นหุ่นนิ่งผู้วาดไม่ต้องไปกังวลกับการเปลี่ยนแปลงหรือการเคลื่อนที่ของวัตถุ แต่สิ่งที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มวัตถุนั้นก็คือการรู้จักปรับพื้นฐานในการเลือกมุมมอง การรู้จักจัดองค์ประกอบและการลงน้ำหนักแสงเงา เพราะหากให้หลายคนวาดเส้นหุ่นนิ่งแบบเดียวกันก็เชื่อแน่ว่าจะได้ภาพหุ่นนิ่งออกมาไม่เหมือนกัน สำหรับผู้ที่เริ่มวาดภาพหุ่นนิ่งนั้น มีขั้นตอนการวาดดังนี้คือ

1. กำหนดพื้นที่หรือขอบเขตทั้งหมดของหุ่นให้เหมาะสมกับหน้ากระดาษ
2. กำหนดตำแหน่งของวัตถุภายใน โดยให้มีวัตถุหลัก 1 ชิ้น ไว้คอยกำหนดสัดส่วนกับวัตถุชิ้นอื่น
3. ร่างภาพคร่าวๆ
4. คูตำแหน่งสัดส่วนให้ถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไข โดยเปรียบเทียบกับวัตถุหลักว่าโดเกินไป เล็กไป หรือตำแหน่งสูงต่ำถูกต้องหรือไม่

5. ให้นำน้ำหนักแสงเงาแบบรวมๆ ภาพหุ่นนิ่งนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องของพื้นหลัง ฉะนั้น หากต้องการให้วัตถุโดยรวมเป็นน้ำหนักอ่อน พื้นหลังก็ควรจะเป็นน้ำหนักเข้ม หรือหากวัตถุเข้ม พื้นหลังก็ควรจะอ่อน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเรื่องราวที่จะนำเสนอ ดูว่าลงน้ำหนักไปแล้วงานดูมีบรรยากาศหรือไม่ เพื่อให้งานที่ออกมามีความเหมาะสม
6. การเพิ่มรายละเอียดของวัตถุ เป็นการตรวจสอบองค์ประกอบหุ่นนิ่งที่เป็นรูปทรงของวัตถุที่มีความสัมพันธ์กันกับแสงเงา ตามตำแหน่งที่จัดวางอยู่ โดยเพิ่มลักษณะของพื้นผิววัตถุให้สวยงาม
7. ปรับปรุงแก้ไขจนภาพเสร็จสมบูรณ์

อย่างไรก็ตามการวาดเส้นภาพหุ่นนิ่งนับว่า เป็นการเริ่มต้น ในการฝึกทักษะของผู้ที่เรียนรู้ ในขั้นเริ่มต้น หุ่นนิ่งมีอยู่หลายประเภทขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้วาดที่ต้องการถ่ายทอดภาพที่มองเห็น ไม่ว่าจะป็นเรื่องราวของวัตถุธรรมชาติหรือวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้นการวาดเส้นหุ่นนิ่งที่ด้นนั้น ผู้วาดจึงจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของหุ่นนิ่งต้นแบบ ที่จัดวางไว้ว่าหุ่นนิ่งแต่ละประเภทมีความแตกต่างทางกายภาพภายนอกของความเป็นวัตถุนั้น ๆ อย่างไรบ้าง นอกจากสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น องค์ประกอบสำคัญในการจัดวางหุ่นก็เป็นสิ่งสำคัญอันจะขาดเสียไม่ได้ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของหลักความงามทางศิลปะ ด้วยเหตุนี้ ผู้เริ่มเรียนรู้ขั้นแรกจึงควรให้ความสำคัญในการฝึกทักษะของการวาดเส้นหุ่นนิ่งอย่างต่อเนื่องจนสามารถมองเห็นภาพรวมในการแสดงออก และสามารถแก้ปัญหาในการจัดองค์ประกอบที่ดีของภาพได้

ที่มาของแนวความคิด

ข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องของสะสม ของเก่า ของโบราณ ของแปลก ของ vintage เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย จนไปถึงวัตถุนิยม และศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอ และของสะสมทั้งหลายที่ข้าพเจ้าทยอยซื้อและเก็บ ก็ถูกเก็บรวมไว้ในห้องต่างๆ อยู่ภายในบ้านของข้าพเจ้า ของสะสมถูกตกแต่งและจัดวางกระจัดกระจาย ไว้ตามมุมห้อง เช่น ในห้องน้ำข้างข้าง บน โต๊ะข้าง บนตู้ข้าง บางชิ้นยังคงใช้งาน ได้จริง และข้าพเจ้ายังคงต้องเห็นของสะสมเหล่านี้อยู่ทุกวันภายในบ้าน จนบางทีก็มีความรู้สึก ว่ารกหูรกตา ข้าพเจ้าจึงมีความผูกพันกับสิ่งของเหล่านี้ บ้างก็หยิบนำมาเช็ด ทำความสะอาดบ้าง นำมาใช้งานบ้าง แล้วก็ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงตอนที่ซื้อมาแต่ละชิ้นว่าซื้อมาจากที่ไหนบ้าง ราคาเท่าไรบ้าง ต่อราคาแล้วลดได้เท่าไรบ้าง เพราะแต่ละชิ้นมีอายุค่อนข้างนานพอสมควร มีที่มา มีการใช้งานและให้คุณค่าที่แตกต่างกันออกไป

บางจีนก็ยังสามารถใช้งานได้อยู่ บางจีนก็ไม่สามารถใช้งานได้แล้ว ของเหล่านี้ก็มีคุณค่าตามการใช้งาน หรือ การเวลาในยุคๆนั้น หรือบ่งบอกเรื่องราวถึงวิถีชีวิตความเป็นมาในด้านต่างๆ และเทคโนโลยีในยุคๆนั้นๆ ของสะสมเหล่านี้ มีรูปทรง วัตถุ และวัสดุที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละด้าน เพราะข้าพเจ้าให้ความสนใจ ในด้าน ประวัติศาสตร์ เรื่องราว ทุกสิ่งที่เป็นของเก่า มีที่มา มีประวัติ ของโบราณ ของโซ่วห่วย ไม่ว่าจะเป็นของใช้หรือของโชว์ กระจกหรือหนังสือตัวป่าหายาก เครื่องแต่งกายหายากทั้งหลาย ที่มีการสะสมหรือเล่นหากัน ที่เป็นงานยุคเก่าๆ ซึ่งของเหล่านี้ ข้าพเจ้ามีความสนใจและรู้สึกชอบมาตั้งแต่เด็กๆ จึงเริ่มเก็บเล็กผสมน้อยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา สะสมมาชักระยะยิ่งทำให้รู้สึกว่าเรื่องราว ที่มาแต่อย่างเริ่มเยอะขึ้นเรื่อยๆ รู้สึกเริ่มไม่พอ เริ่มสนุก ยิ่งหาอะไรที่แปลกใหม่ที่เรายังไม่รู้ในของจีนนั้นหรือเรื่องนั้นๆ ก็ถือว่าได้สะสมประสบการณ์ขึ้นมาได้เรื่อยๆ จึงมีความคิดที่จะสร้างสรรค์โครงการที่จะถ่ายทอดออกมาให้เป็นงานศิลปะป็นรูปชุดนี้ โดยเริ่มจากการเห็นและของสะสมที่ถูกจัดวางอยู่ร่วมกัน แล้วหยิบนำกลองขึ้นมาลงด้ายรูปจัดแสงจัดองค์ประกอบภายในภาพดู แล้วรู้สึกชอบ ประทับใจ และมีการคิดต่อว่า เพื่อให้มีความสำคัญกับของสะสม เพิ่มมูลค่า และเห็นคุณค่า จึงอยากนำสิ่งของสะสมทั้งหลายที่มีอยู่ไปอยู่ในพื้นที่ใหม่ๆ ที่ไม่ใช่แค่ภายในบ้านหรือห้องของข้าพเจ้า นำไปจัดวางในสถานที่และพื้นที่ต่างๆ และบรรยากาศใหม่ๆ เช่น ป่า ที่รกร้าง บ้านร้างชายทะเล กองขยะ สวนสาธารณะ พุดบาทริมถนน เป็นต้น และสร้างต้นแบบ โดยจัดหุ่นจัดแสง จัดองค์ประกอบตามที่ข้าพเจ้าต้องการแล้วถ่ายรูปเพื่อมาเป็นต้นแบบมาสร้างงานจริง ข้าพเจ้าจึงมีกระบวนการความคิดที่จะสร้างสรรค์ต้นแบบนำไปสู่งานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ และถ่ายทอดการแยกผิวของวัตถุแต่ละชิ้นที่แตกกันออกไป แทนด้วยการลงสีน้ำมัน ที่ให้ลักษณะทั้งผิวของสีและความรู้สึกของผิวที่ต่างกันออกไป ให้สอดคล้องและใกล้เคียงกับต้นแบบ

1.2 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอสิ่งของสะสมของข้าพเจ้าในที่ๆข้าพเจ้าอยากให้อยู่ ในสถานที่ต่างๆในตัวตนของข้าพเจ้านี้ต้องการสร้างเรื่องราวให้ของสะสมของข้าพเจ้ามีบทบาทในงาน โดยนำของสะสมไปจัดวางในพื้นที่ใหม่ๆเช่น ป่า กองขยะ ที่รกร้าง ทะเล เพื่อสร้างเรื่องราวและบรรยากาศใหม่ๆให้ของสะสมซึ่งภายใต้หัวข้อผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ เนื้องาน ซึ่งเกี่ยวกับตัวของข้าพเจ้าโดยตรง โดยใช้ความชอบและงานอดิเรก ของตัวข้าพเจ้าเอง ที่เป็นนักสะสม มานำเสนอ และสร้างกระบวนการต้นแบบใหม่ ให้มาเป็นงานสร้างสรรค์เพื่อการสร้างเรื่องราวในสถานที่และ

ของสะสมนำไปสู่กระบวนการเป็นต้นแบบงานสร้างสรรค์ซึ่งถ่ายทอดด้วยจิตรกรรมสีน้ำมันลงบนผ้าใบ

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.3.1 เพื่อต้องการนำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้า ที่ต้องการสร้างความกลมกลืน ในสุนทรียะใหม่ โดยผ่านการสร้างเรื่องราวสถานที่และบทบาทให้ของสะสม จึงทำให้เกิดการคำถามจากคนทั่วไป ด้วยความแตกต่างกับของสะสมและสถานที่ หรือ ความกลมกลืนกับของสะสม และสถานที่ โดยผ่านการแสดงออกในงานจิตรกรรม 2 มิติ

1.3.2 เพื่อค้นหาวิธีการเขียนภาพ โดยผสมผสานวิธีการเขียนในการแยกผิวของวัตถุชิ้นนั้นๆ ในแบบอย่าง เรียวรีสติกอิมเพรสชันนิสม์ หรือ นีโอ-เอ็กเพรสชันนิสม์

1.3.3 เพื่อต้องการให้รูปแบบงานจิตรกรรมมีความแตกต่างด้วยวิธีการและทัศนคติในรูปแบบใหม่ที่ผสมผสาน โดยแตกต่างจากรูปแบบเดิมที่ผู้ชมคุ้นชิน และเกิดชุดความงามสุนทรียะในแบบใหม่

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 เนื้อหาแสดงถึงการสะสมที่เหมือนการบริโภค ของคนที่มีความชอบใช้ชีวิตประจำวัน และต้องการให้ความสำคัญ เพิ่มคุณค่าเกี่ยวกับของสะสม ให้มีบทบาทในสถานที่ และเรื่องราว โดยถ่ายทอดเป็นงานสร้างสรรค์ในรูปแบบงานจิตรกรรม 2 มิติ

1.4.2 กรรมวิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน สร้างสรรค์งานจิตรกรรมโดยวิธีการเขียนสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ แนวทางการสร้างงานเป็นแนวทางผสม เรียวรีสติกอิมเพรสชันนิสม์และนีโอ-เอ็กเพรสชันนิสม์โดยเนื้อหาออกไปในทางจินตนาการ (fantasy)

1.4.3 จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

1.4.4 ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร

ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร

ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะกรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านอกจากจุดมุ่งหมาย แรงบันดาลใจและแนวความคิดแล้ว อิทธิพลที่ได้รับจากการศึกษา ศิลปินก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา เพื่อให้กระบวนการสร้างสรรค์ออกมาสมบูรณ์ที่สุด ทั้งด้านแนวคิด และกระบวนการวิธีหรือเทคนิคต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ไม่ว่าจะผ่านขั้นตอนการสร้างงานสร้างสรรค์จนไปถึงผลงานจริง ล้วนแต่ใช้เทคโนโลยีมาเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการช่วยเติมเต็มทั้งด้านความสมบูรณ์แบบและเวลาที่รวดเร็ว จนอาจทำให้ลืมความแตกต่างอย่างไรกับกระบวนการสร้างสรรค์ในแบบสมัยก่อน แต่อย่างไรก็ดีสิ่งเหล่านี้สร้างผลดีหรือผลเสียอย่างไรให้กับตัวศิลปินและบุคคลทั่วไปในแต่ละยุคสมัย ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องก็คงเดินทางต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด หรืออาจจะต้องกลับมาเริ่มนับหนึ่งใหม่ก็เป็นได้

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะกรรมเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

ข้าพเจ้าให้ความสนใจและชื่นชอบผลงานแบบ และศิลปะยุค เซอร์เรียลลิสม์ โดยผลงานส่วนใหญ่ในประเภทนี้จะถูกแสดงออกอย่างอิสระสร้างสรรค์และมีจินตนาการ แต่ยังคงแอบแฝงและเสียดสีสังคมอยู่บ้างคือด้านความเป็นจริงจาก โลกของแบบที่มีอยู่ในโลกปัจจุบัน ให้เป็นโลกแห่งความฝัน หรือโลกแห่งจินตนาการที่มีการเชื่อมโยงอย่างเสรีทางความคิด และสามารถทำให้ผู้คนชะงักหันมองโลกในแง่ใหม่อีกครั้งหนึ่งด้วยรูปแบบที่อยู่เหนือจริง นอกจากงานด้านจิตรกรรม

2.1.1 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

ศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ มีความหมายว่า เหนือความจริง เพราะศิลปะแนวนี้ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมา ว่ากันว่า ความฝันนั้นเป็นสิ่งที่จริงแท้เสียยิ่งกว่าความจริง เป็นสัจยของความเป็นจริง เซอร์เรียลลิสม์ได้วิวัฒนาการมาจากพวกคาตาออสมีในเรื่องราวของการมองความจริงอันพิสดาร ศิลปินมองเห็นว่า โลกความเป็นจริงที่เห็นอยู่เป็นภาพมายาทั้งหมด (แต่กลับเห็นความฝันเป็นเรื่องจริง ออกจะสับสนอย่างไรไม่รู้) นี่เป็นการเคลื่อนไหวของศิลปะแบบ

หนึ่ง ที่มีความคิดฟุ้งตามทฤษฎีของซิกมันด์ฟรอยด์ ที่ว่า มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึก ซึ่งเราฝึความอยากอันมิได้ชัดเจนเอาไว้ จนเกิดทำให้รู้สึกว่าการปาเถื่อนยังมีได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ งานเซอร์เรียลลิสม์มีความสำคัญอยู่ที่ การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ- ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์ จินตนาการค่อนข้างโน้มเอียงไปในทางกามวิสัย หลักการของเซอร์เรียลลิสม์คือ จินตนาการเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก จินตนาการคือจิตไร้สำนึก และจิตไร้สำนึกเป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกันซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรค์งานศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอกขณะตื่น เป็นเพียงปรากฏการณ์ทางการแทรกแซงความงามของพวกเขาคือความมหัศจรรย์ ความมหัศจรรย์เพียงอย่างเดียวที่สามารถสร้างศิลปะให้สมบูรณ์ได้ และยังให้ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์

ภาพประกอบที่ : 7 ภาพเหมือนศิลปิน มักซ์แอนสท์

ประวัติของ มักซ์แอนสท์

พ่อของมักซ์แอนสท์ ชื่อฟิลิปส์แอนสท์ (Philips Ernst) ได้ปลูกฝังให้เขามีใจรักศิลปะ แอนสท์ ได้เข้าศึกษาชั้นสูงสุดที่มหาวิทยาลัยบอนน์ สาขาวิชาปรัชญา เขามีความสนใจในวิชาปรัชญาของกวีนิกริต ทำให้ในช่วงวัยหนุ่มเขาค่อนข้างสับสน จนเกือบบั้นปลายชีวิตที่เขาหันมาทำศิลปะอย่างจริงจัง แอนสท์ค้นพบความจริงเกี่ยวกับกระบวนการสร้างงานอย่างไร้ขอบเขต จากการสร้างงานด้วยเทคนิคออต โนมัต ในปี ค.ศ. 1925 ซึ่งเป็นกระบวนการที่แสดงออกของจิตไร้สำนึก จากเทคนิคการทำภาพพิมพ์ดู (Frottage) ผสมกับการระบายสี ปี ค.ศ. 1919 แอนสท์ได้เข้าร่วมกลุ่มกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พวกจิตรกรและกวีคาตา จนกลายเป็นคนสำคัญระดับผู้นำของกลุ่มด้วยการเสนอแนวความคิด การต่อต้านชั้นพื้นฐานทางสายตาสัมผัส และสร้างผลงานภาพปะติดจนเป็นที่ยอมรับ ปี ค.ศ. 1921 หลังจากกลุ่มคาตาสลายตัวไป แอนสท์ได้ตั้งกลุ่มกับศิลปินคนอื่น ๆ ด้วยการก่อตั้งกลุ่ม เซอร์เรียลลิซึม (surrealism) เพื่อค้นหาตัวตนที่แท้จริง การนำเรื่องจิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) มาใช้เป็นแนวทางในการแสวงหาการทำงานด้านศิลปะจนค้นพบเทคนิคฟรอตทาจ (ในปี ค.ศ. 1925) และได้พัฒนามาเป็นลักษณะเฉพาะตัว ปี ค.ศ. 1939 เกิดสงครามโลก แอนสท์ถูกจับเป็นเชลยในฐานะที่เป็นชาวเยอรมันซึ่งอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับฝรั่งเศส ความยากลำบากไม่ได้ทำให้เขาละทิ้งงานเขียนภาพ เขาได้วาดภาพชุด The Robbing of Bride ในปี ค.ศ. 1939-1940 เป็นภาพจินตนาการที่ยิ่งใหญ่ การที่แอนสท์ได้เข้ามาเป็นสมาชิกของกลุ่มคาตา ซึ่งต่อมาเป็นกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์นั้นเขาได้นำเอาความคิดแนวทางการลดทอนอย่างง่าย ๆ มาใช้ นำมาซึ่งชิ้นส่วนแบบเขาวงกต มันเหมือนกับ

การสร้างสรรค์ละครที่ต้องถอดทอนทุกอย่างออก เป็นแบบความฝันที่มหัศจรรย์ เป็นการค้นพบสิ่งแปลกใหม่ รวมทั้ง แอนสท์ได้เสนอคำศัพท์เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสร้างงานของเขาอย่างลงตัว ว่าจะจะเป็นผลงานด้านกวีนิพนธ์หรือผลงานศิลปะ สำหรับแอนสท์แล้ว กวีและงานศิลปะเขาถือว่าเป็นสิ่งเดียวกัน แอนสท์เปรียบเทียบการค้นคว้าทางด้านวรรณกรรมกับงานได้นำของนักประดาน้ำ “คำว่ามหาสมุทร ฟังดูแล้วน่าจะล้อมรอบด้วยขอบเขตเขาที่ผุดขึ้นมา เพื่อชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่มีอยู่ล้อมรอบสิ่งต่างๆ บรรดาวัตถุที่นักประดาน้ำสามารถนำขึ้นมาบนผิวน้ำ คงเป็นเพียงวัตถุธาตุซึ่งดูเหมือนเป็นความจริงที่ถูกค้นพบ การดำน้ำคือแอตแลนติกที่ยังไม่ตายถูกโรยไว้ด้วยภูเขาไฟ เรือโออาห์เป็นเพียงพาหนะที่จะนำผู้โดยสารไปสู่จุดมุ่งหมายเท่านั้น ความสำคัญของนัยไม่ได้อยู่ที่การค้นพบอะไร แต่สิ่งที่อยู่และดำเนินไป การแสวงหา การตั้งโจทย์ปัญหา และการหาคำตอบ การคาดหวังด้วยจินตนาการถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ถูกค้นพบ เป็นเรื่องน่าสนใจมากกว่า” เซอร์เรียลลิสม์ถือว่าการใช้จินตนาการสร้างผลงานจิตรกรรมมีจุดหมายเดียวกับกวีนิพนธ์ คือทำให้มนุษย์รู้จักโลก เป็นอิสระจากข้อจำกัดของความจริงภายนอก ด้วยมโนภาพของตัวตนภายในและเปลี่ยนชีวิตได้ การให้ความสำคัญกับคุณค่าของชีวิตที่อยู่ในโลกแห่งความฝันที่กลุ่ม เซอร์เรียลลิสม์ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา อยู่ในความคิดฝันจินตนาการของแต่ละคน ดังเช่น ประวัตติผลงานที่แอนสท์ได้ถ่ายทอดแนวความคิดไว้มากมาย เสมือนหนึ่งเป็นบทประพันธ์แห่งความจริงจากชีวิตเขา

กรอบแนวความคิดและผลงานของนักซ์แอนสท์

ที่มาของแนวความคิดและผลงานทางด้านศิลปะของแอนสท์มีความเกี่ยวพันร่วมกับขบวนการกลุ่มคาตาจบจนถึงยุคของ เซอร์เรียลลิสม์คือจากแนวความคิดที่จะขุดรากถอนโคนศิลปะแบบเดิมที่มีมาก่อนหน้านี้ มาเป็นการเน้นถึงบางสิ่งบางอย่างที่อยู่ในจิตใจแฝงไว้ และสิ่งนั้นที่ทำให้ศิลปะแบบใหม่ล่วงผ่านสู่การยอมรับในวัฒนธรรมของมวลมนุษย์ นั้น ไม่เพียงต่อต้านต่อรสนิยมนั้นสูงเท่านั้น ศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์ยังได้แสดงออกถึงความปรารถนาที่ซ่อนเร้นและสนองตอบต่อความต้องการของมนุษย์ทุกเพศทุกวัยด้วยความไร้เดียงสาของวัยเยาว์ซึ่งง่ายต่อการยอมรับ

สำหรับทุกคน เซอร์เรียลลิสม์เป็นการปฏิวัติรูปแบบวัฒนธรรมตะวันตก สามารถทำให้ผู้คนชะงักงันมองโลกในแง่ใหม่อีกครั้งหนึ่งด้วยรูปแบบที่อยู่เหนือจริง นอกจากงานด้านจิตรกรรมแล้วแอนสท์ยังได้สร้างผลงานด้านภาพพิมพ์ ประติมากรรม สื่อประสม และที่สร้างชื่อเสียงให้แก่เขามากที่สุดคือภาพปะติดในยุคคาตา ผลงานจิตรกรรมอันเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นคือเทคนิคพรอททางหรือการพิมพ์ถู การปะติดประกอบภาพต่อเศษส่วนต่างๆ ของวัตถุให้กลายเป็นศิลปะขึ้นมาตามทฤษฎีเชื่อว่าสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ล้วนเป็นมายาหรือเป็นภาพลวงตาทั้งสิ้น จากลักษณะการทำงานของแอนสท์นั้น เขาไม่ได้ใช้แบบอย่างของเทคนิคที่เป็นที่นิยมในสมัยนั้น แต่เกิดจากแนวคิดของเขา และกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ที่ต่อต้านความเป็นจริงจากโลกของแบบที่มีอยู่ในโลกปัจจุบัน ให้เป็นโลกแห่งความฝัน หรือโลกแห่งจินตนาการที่มีการเชื่อมโยงอย่างเสรีทางความคิด เทคนิคการสร้างภาพพิมพ์ถูของแอนสท์โดยใช้กระดาษปิดทับผิวหน้าวัตถุแล้วฝนอุบนกระดาษให้เกิดเป็นภาพขึ้นมา รวมทั้งเทคนิคการชุบเซาะสีตลอดทั้งปี ค.ศ. 1920 จนถึงช่วงปี ค.ศ. 1931 เพื่อล้อเลียนสรรพสิ่งที่ เป็นอยู่แบบแปลกๆ และจากประเด็นความบังเอิญที่เกิดขึ้น ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดผลอย่างไรของกระบวนการกดทาบขั้วสี การถ่ายโอนลวดลายสีจากกระดาษไปยังไม้ โลหะ เครื่องเคลือบ หรือเครื่องแก้วอื่นๆ เทคนิคของแอนสท์เป็นแบบอัตโนมัติ กล่าวคือ ผลลัพธ์เกิดจากความบังเอิญโดยลักษณะวิธีการของตัวเอง เขาเพียงแค่เพ่งพิจารณาด้วยจินตนาการ ใช้เทคนิคการระบายสีเข้าไปเสริมเพียงเล็กน้อย เพื่อยืนยันรูปจากจินตนาการให้ชัดเจนขึ้นด้วยเส้นและสีเท่านั้น

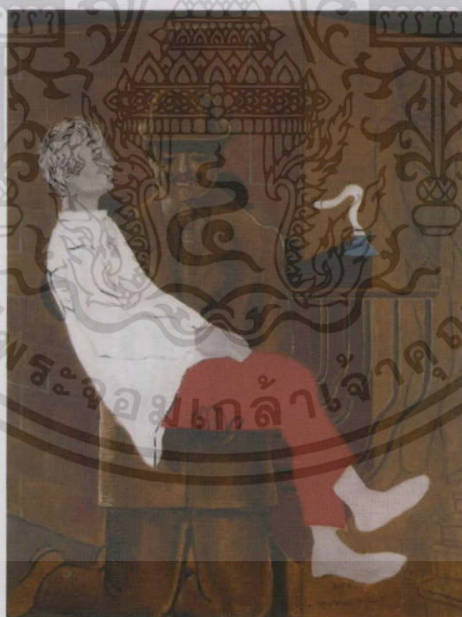
ภาพประกอบที่ : 8ภาพWL'Ange du Foyeou le Triomphe du Surréalisme. ,ปี ค.ศ. 1937

เทคนิค: Oil on canvas ขนาด 114 x 146 ซม.ผลงานสะสมส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 9 ภาพImmortality,ปี ค.ศ. 1913-1914
เทคนิคสีน้ำมันบนไม้ขนาด 46 x 31 ซม.ผลงานสะสมส่วนบุคคล

ภาพประกอบที่ : 10 ภาพ Pieta or Revolution by Night , ปี ค.ศ. 1923
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด89 x 116 ซม. ผลงานสะสมของ Tate Gallerในประเทศอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม อิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)

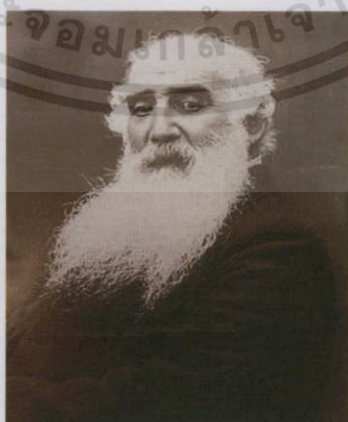
ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านอกจากจุดมุ่งหมาย แรงบันดาลใจและแนวความคิดแล้ว อิทธิพลที่ได้รับจากการศึกษา ในศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ นั้น ข้าพเจ้าได้มองเห็นในเรื่องของการใช้สีและวิธีการลงสีของศิลปินในยุคอิมเพรสชันนิสม์ ที่ให้พื้นผิวที่ไม่เรียบและสร้างบรรยากาศได้อย่างแตกต่างกว่าในยุคอื่นๆ ซึ่งวิธีการลงสี จะแทนค่าด้วยการจุดสี หรือ แต้มสี หรือลักษณะที่แปลง ที่ลงเป็นเนื้อสีหนาๆ การลงสีส่วนใหญ่ จะใช้สีจากหลอด โดยไม่มีการเจือหรือปนกับสีอื่น ซึ่ง ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากลักษณะวิธีการลงสี ในยุคอิมเพรสชันนิสม์ เพื่อนำไปสู่วิธีการทำงานส่วนหนึ่งในงานของข้าพเจ้า

2.2.1 ลักษณะศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)

ศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ จะมุ่งเน้นถึงการวาดภาพที่จับซึ่งสายตาสัมผัสรับรู้ในช่วง ณ. เวลานั้นและเป็นช่วงเวลาที่ยับพลัน และจะมีการแยกแยะสีที่จะเข้ามาประกอบกันเข้าเป็นแสงที่ส่องต้องสิ่งต่าง ๆ ทำให้เกิดพื้นผิวภาพที่เต็มไปด้วยสีสัมผัสที่แปรเปลี่ยนเป็นภาพที่เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง

ลักษณะของภาพวาดแบบอิมเพรสชันนิสม์ คือ การใช้พู่กันตระหวัดสีอย่างเข้มๆ ใช้สีสว่างๆ มีส่วนประกอบของภาพที่ไม่ถูกบีบ เน้น ไปยังคุณภาพที่แปรผันของแสง (มักจะเน้น ไปยังผลลัพธ์ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเวลา) เนื้อหาของภาพเป็นเรื่องธรรมดาๆ และมีมุมมองที่พิเศษ จิตรกรแนวอิมเพรสชันนิสม์ ได้ฝึกกรอกรวาดที่มาตั้งแต่อดีต มักจะวาดภาพกลางแจ้งมากกว่าในห้องสตูดิโออย่างที่ศิลปินทั่วไปนิยมกัน เพื่อที่จะลอกเลียนแสงที่แปรเปลี่ยนอยู่เสมอในมุมมองต่างๆ

ศิลปิน

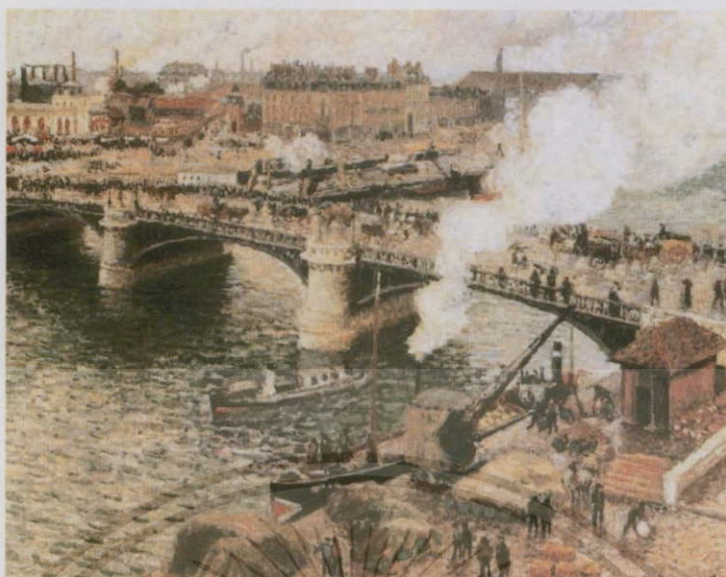

ภาพประกอบที่ : 11 ภาพเหมือนศิลปิน กามีย์ปัสซาร์โร (Camille Pissarro)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติของกามีย์ปีซาโร

กามีย์ปีซาโร เป็นหนึ่งในสมาชิกศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ที่ได้รับการยกย่องจากสมาชิกในกลุ่มว่าเป็นลูกพี่ เป็นพ่อ เป็นผู้อาวุโสที่ให้คำปรึกษากับบรรดาศิลปินหนุ่มสาวในกลุ่ม พอล เซซานยกย่องเขาว่า “เขาเป็นพ่อของผม” โกแกงยกย่องเขาเป็นปรมาจารย์ทางศิลปะ นักประวัติศาสตร์ศิลปะชื่อ จอห์น ริวล์ด ยกย่องเขาเป็นคณบดีคณะอิมเพรสชันนิสม์ปีซาโรเกิดที่ปารีส มีชีวิตอยู่ระหว่างปีค.ศ. 1830-1903 พ่อแม่เป็นฝรั่งเศสเชื้อสายเดนิส เป็นคนใจกว้าง เป็นที่ยอมรับของศิลปินรุ่นน้อง บางคนยกย่องว่า เขาเปรียบเสมือนนักบุญที่สามารถให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง ตัวปีซาโรเองเป็นคนประณีตประณีต และยอมรับความคิดของคนอื่นไม่ว่าจะอาวุโสน้อยกว่าก็ตาม ทำให้เขาสามารถร่วมขบวนการกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ และกลุ่มนีโออิมเพรสชันนิสม์ซึ่งเป็นศิลปินรุ่นเด็กกว่ามาก เขายอมรับเทคนิคแปลกใหม่ๆ ของเพื่อนมาทดลองใช้กับผลงานตัวเองเสมอ แม้แต่เทคนิคผสมสีด้วยวิธีจุดของจอร์จเซอรักับพอลซีซัค ซึ่งเป็นศิลปินรุ่นน้อง ขณะเดียวกันก็รับแนวคิดการวาดภาพบันทึกช่วงเวลาที่แตกต่างกันตามแนวของ โมเนต์ และรับแนวทางการจัดภาพแบบลำดับเฟลนตามแนวของเซซานด้วย อย่างไรก็ตามปีซาโรเป็นคนหัวก้าวหน้าในทางการเมือง เรอนัวร์ยกย่องเขาเป็นนักปฏิวัติทั้งทางสังคมและทางศิลปะ เขาเป็นสมาชิกคนสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์ในฝรั่งเศสยุคนั้นด้วย แต่ไม่ได้ร่วมต่อสู้ทางอาวุธ ทำให้เขายังสามารถอยู่รอดปลอดภัยจากการปราบปรามของรัฐ ผลงานของปีซาโรในยุคแรกๆ ได้รับอิทธิพลจากศิลปินรุ่นพี่เช่น กุสตาฟคูเบต์ แห่งลัทธิตัจนิยม และ กามีย์ โกลโร แห่งกลุ่มบาร์บิซอง และรับอิทธิพลแนวคิดของก้าวหน้าของมานู ผลงานภาพทิวทัศน์แนวอิมเพรสชันนิสม์ในระยะแรกเป็นภาพทิวทัศน์ที่หมู่บ้านปองตัวส์ ภาพของเขาจะรักษาโครงสร้างการจัดภาพที่ค่อนข้างพิถีพิถัน มีลำดับใกล้ไกลค่อนข้างเป็นระบบ ซึ่งใช้หลักการทัศนียวิทยาทั้งแบบเส้นและแบบบรรยากาศ เขาชอบบันทึกภาพชาวบ้านด้วยความชื่นชมชื่นใจ งานตามแนวคิดแบบสังคมนิยม ขณะเดียวกันก็ชอบบันทึกบรรยากาศในเมืองเช่นเดียวกัน ภาพจิตรกรรมชุดมองมาร์ต เขาแสดงบรรยากาศของย่านแห่งนี้ซึ่งเป็นที่ชุมนุมของบรรดาศิลปินและนักเขียนในยุคนั้น ภายหลังเขาได้ทดลองวาดภาพตามแนวนีโออิมเพรสชันนิสม์เช่นเดียวกัน แต่กลับมาใช้วิธีการวาดแบบเดิมเพราะพบว่าไม่ใช่สิ่งที่ตัวเองถนัดปีซาโรเป็นศิลปินอิมเพรสชันนิสม์คนเดียวที่ร่วมนิทรรศการศิลปะของกลุ่มทุกครั้ง ตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงกลุ่มสุดท้าย คือตั้งแต่ปี 1874 -1886 รวมทั้งหมดแปดครั้ง เรียกได้ว่าเป็นอิมเพรสชันนิสม์ตัวจริงเลยก็ว่าได้

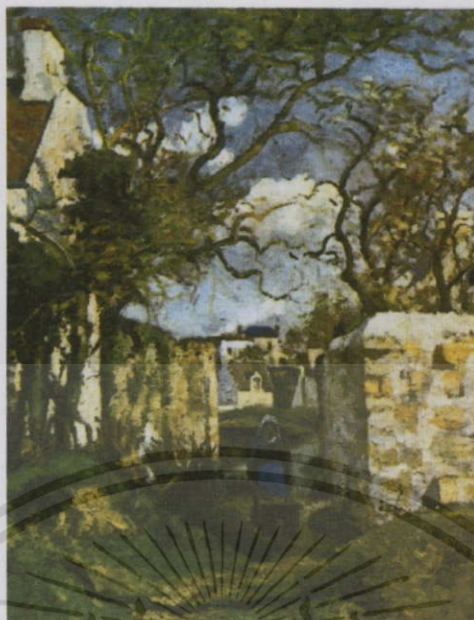

ภาพประกอบที่ : 12 ภาพ Pont Boieldieu in Rouen, Rainy Weather
 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 73.7 x 91.4 ซม. Art Gallery of Ontario

ภาพประกอบที่ : 13 ภาพ Avenue de l'Opéra, soleil, matinée d'hiver
 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 73 x 92 ซม. Rheims Museum of Fine Arts

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 14 ภาพ Paysanne Poussant une Brouette (Maison Rondest, Pontoise)
 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 65 × 51 ซม. National museum

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมภาพเหมือนจริง(Realistic)

ผลงานจิตรกรรม ของอาจารย์ นที อุตฤทธิ ได้ใช้ความรู้ที่ศึกษาย้ายแดนสนธยา ใช้สาระของต้นแบบที่ซ่อนประเด็น ด้วยกระบวนการสร้างภาพหุ่นนิ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประเด็นและคำถามมากมาย เสนอผลงานภายใต้การแสดงออกในเรื่องของสัญลักษณ์ทางความเชื่อ และคำถามเกี่ยวกับเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อความจริงทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน ผลงานถูกนำเสนอผ่านภาพหุ่นนิ่งที่ได้เชื่อมประเด็นทางความคิดต่างๆผ่าน วัตถุสิ่งของต่างๆที่เราสามารถพบเห็นหรือมีประสบการณ์ร่วมในชีวิตประจำวัน

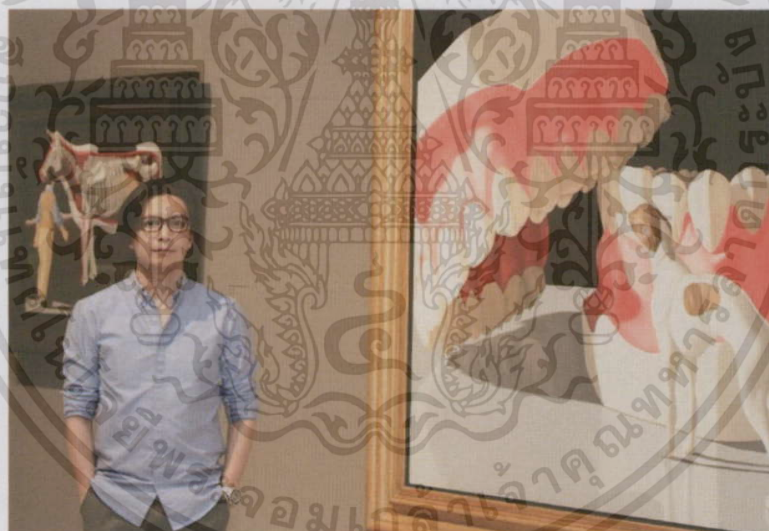
2.3.1 ลัทธิเรียลลิสติก

ลัทธิเรียลลิสต์ (Realism) เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1850 ลัทธินี้ ศิลปินจะยึดในหลักความเป็นจริง หรือการแสดงความจริง ซึ่งก้าวสู่ความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ โดยศิลปินมักจะสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นลักษณะเดียวกัน เช่น ชอบวาดภาพคนจนๆ คนชั้นต่ำ มีการเยาะเย้ยหรือล้อสังคมของคนชั้นกลางที่ร่ำรวย และศิลปินเกือบทุกคนมีสัญชาติฝรั่งเศส ศิลปินที่มีชื่อเสียง เช่น โดมิเยร์(DAUMEIER) ค.ศ. 1808 - 1897 เป็นศิลปินที่มีภาพวาดเป็นที่โดดเด่นและมีประชาชนสนใจเป็นจำนวนมาก ทำให้ประชาชนมองเห็นอำนาจปาเถื่อนกดขี่ของทหารหรือตำรวจในเครื่องแบบ ซึ่งให้เห็นถึงความฟอนเฟะของสังคมหรือความสกปรกของนักการเมือง โดมิเยร์ได้วาดภาพการ์ตูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ล้อเลียนการเมือง นักจนถึงขนาดเป็นภาพเสียดสีการทำงานของรัฐบาล จนถูกรัฐบาลสั่งจำคุกหลายครั้ง ภาพที่มีชื่อเสียง เช่น ภาพถนนทรองซอนแนง (LA RUE TRANSONAIN) ภาพคนถูกยิงตายโดยทหาร ศิลปินอีกคนคือ คูเบต์ (Courbet) ค.ศ.1819 - 1877 เขาเป็นหัวหน้ากลุ่มเรียลลิสม์ ได้เข้าร่วมกับพวกปฏิวัติฝรั่งเศส โดยใช้ในการเขียนภาพเยาะเย้ยล้อเลียนคนชั้นสูงกับคนชั้นกลาง มีการวาดภาพล้อเลียนถากถางคนชั้นปกครองระดับผู้นำรัฐบาล เขาจึงถูกคุมขังและต่อมาจึงโดนเนรเทศออกจากฝรั่งเศส ผลงานที่มีชื่อเสียง เช่น ภาพทางเดินเล่นริมแม่น้ำเซนต์ (LA PROMENADE AU BORD DE LA SENE) ภาพภาพการฝังศพที่ออนองส์ (I ENTER EMENT AORNANS) ศิลปินอีกคนคือ มาเน็ต (Manet) ค.ศ.1822 - 1883 เขาชอบวาดภาพที่แสดงถึงชีวิตธรรมดาของชนทุกชั้น ภาพที่เห็นมักเป็นภาพพวก ร้านกาแฟเล็กๆ การเดินร่ำของสามัญชนทั่วไป ภาพนางระบำสเปน และภาพโอลิมเปีย (L' OLYMPIA) หรือ หญิงเปลือยท่อนบน

ศิลปิน

ภาพประกอบที่ : 15 ภาพเหมือนศิลปินไทยที่ อดฤทธิ

ประวัติของนที อดฤทธิ

เกิดปี พ.ศ. 2513 ที่ กรุงเทพฯ จบการศึกษาจาก วิทยาลัยช่างศิลป์ ต่อด้วยระดับปริญญาตรี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยจัดแสดงผลงานในเวทีศิลปะทั้งในทวีปเอเชียและยุโรป อาทิ พ.ศ. 2546 นิทรรศการ Still Pictures จัดแสดง ณ Plum Blossoms Gallery ประเทศสิงคโปร์, พ.ศ. 2549 นิทรรศการ The fragment and the sublime จัดแสดง ณ Valentine Willie Fine Art ประเทศมาเลเซีย, พ.ศ. 2550 นิทรรศการ The Amusement of Dreams,

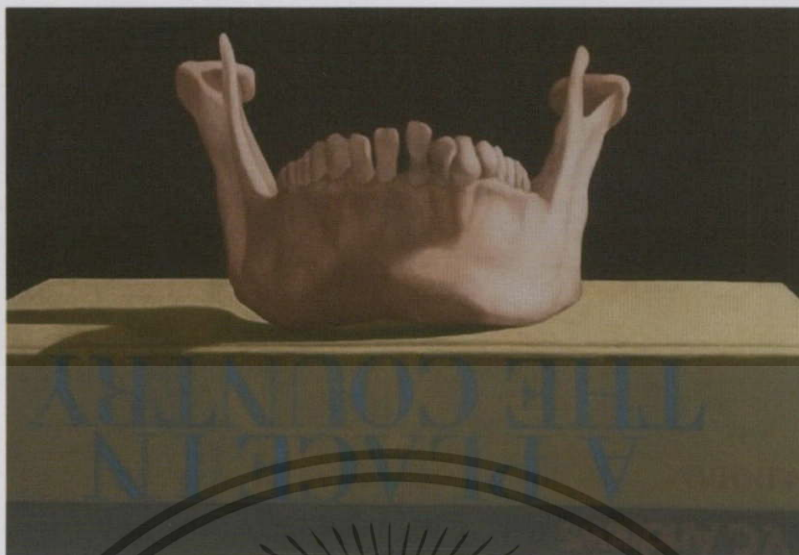
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hope and Perfection จัดแสดง ณ หอศิลป์วิทยนิทรรศน์ ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, พ.ศ. 2551 นิทรรศการ Transparency happiness จัดแสดง ณ Soka Art Center ประเทศจีน, พ.ศ. 2553 นิทรรศการ Beacons of Archipelago จัดแสดง ณ Arario Gallery ประเทศเกาหลีใต้, พ.ศ. 2554 นิทรรศการ From Asia to the World ร่วมแสดงในเทศกาลศิลปะนานาชาติ เวนิส เบียนนาเล่ ครั้งที่ 54 ประเทศอิตาลี เป็นต้น

แนวความคิดและผลงานของ : นที อุตฤทธิ

ต้องทำงานหนักและศรัทธาในสิ่งที่ตัวเองทำ คือสิ่งที่เขาอยากฝากถึงศิลปินรุ่นใหม่ ที่อยากพัฒนาตัวเองไปสู่การได้รับการยอมรับ มันไม่มีอะไรได้มาฟรีๆ ทุกอย่างมันต้องแลกด้วยความศรัทธาในการทำงาน ความจริงใจ และที่รักในสิ่งที่เราทำ ซึ่งก็ไม่ได้มีการยอมรับแบบปัจจุบันนี้มาตั้งแต่แรกเริ่ม การยอมรับ มันมีขั้นตอนของการพัฒนาของมันเหมือนกัน ซึ่งสำหรับเขานั้นต้องใช้เวลานานถึง 20 ปี และยังได้เปิดใจความชอบในการนำบรรดาพลาสติกจำลองและสัตว์สตัฟฟ์ ซึ่งเป็นของสะสมส่วนตัวและชอบมาตั้งแต่เด็ก มาเป็นแบบในการเขียนภาพเพื่อจะสื่อความหมายกับผู้ชม

นที อุตฤทธิ กล่าวว่า พวกพลาสติกจำลอง มันมีความจริงอยู่ในนั้นครบถ้วน เพราะเป็นสิ่งที่จำลองจากของจริงมา คราวนี้เวลาเรามองของจำลอง เราจะรู้สึกประหลาดๆ เพราะว่าเราจะไม่มีโอกาสเห็น ไข่ของจริงแบบนี้ในระยะใกล้ๆ เช่น เราไม่สามารถมองรถถัง จากมุมบน ได้ เพราะฉะนั้นเวลาที่มองอะไรเหล่านี้ บ้านจำลอง รถจำลอง จนถึงสัตว์สตัฟฟ์ เราจะรู้สึกประหลาดๆ กับมัน มันคือความจริง หรือ ไม่ใช่ความจริงกันแน่ เหมือนเราเห็นหุ่นขี้ผึ้ง ตอนนี้มีพลาสติกจำลองอยู่เยอะมาก บางวันได้มา นั่งดูมันแล้ว รู้สึกประหลาดมาก คือในโลกแห่งความเป็นจริงเราไม่สามารถมองหมาจิ้งจอกได้แบบนี้ โดยที่มันไม่ทำอะไรเรา การที่มันถูกสตัฟฟ์ให้อยู่นิ่งๆ มันเหมือนเรานั่งมอง Painting เหมือน 1 วินาทีที่เราชมมนุษย์ในภาพ ผมคิดว่า Painting มันอยู่ในเงื่อนไขแบบนี้ครับ แล้วเวลาเรามองหุ่นนิ่ง มองสัตว์สตัฟฟ์ ผมจะรู้สึกประหลาดๆ กับมันเวลานั่งมองมันนานๆ อย่างจริงจัง

ภาพประกอบที่ : 16 ภาพ A place in the country ปี ค.ศ. 2012
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 100 × 140 ซม. ผลงานสะสมส่วนบุคคล

ภาพประกอบที่ : 17 ภาพ We ought not to believe other just because of their look ปี ค.ศ. 2011
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 30 × 40 ซม. ผลงานสะสมส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 18 ภาพ Micro history of politic ปี ค.ศ. 2007
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ 200 x 180 ซม. ผลงานสะสมส่วนบุคคล

2.4 สรุปอิทธิพลที่ได้รับจาก มักซ์แอนสท์, กามีย์ปีซาโร และนที อดฤทธิ์

ข้าพเจ้าได้รับแนวความคิดและเทคนิคจาก มักซ์แอนสท์คือ การคิดต่อต้านความเป็นจริงจากโลกของแบบที่มีอยู่ในโลกปัจจุบัน ให้เป็นโลกแห่งความฝัน หรือโลกแห่งจินตนาการที่มีการเชื่อมโยงอย่างเสรีทางความคิด เทคนิคการสร้างภาพพิมพ์ของแอนสท์โดยใช้กระดาษปิดทับผิวหน้าวัตถุแล้วฝนลงบนกระดาษให้เกิดเป็นภาพขึ้นมา รวมทั้งเทคนิคการชุบเซาะสี และเป็นแนวทางพัฒนาไปสู่ผลงานของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้รับเทคนิควิธีการจาก กามีย์ปีซาโร ในด้านการใช้สีและวิธีการจุดสีแบบละเอียดในแนวทางอิมเพรสชันนิสม์ซึ่งนำไปเป็นแนวทางพัฒนาไปสู่ผลงานของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้รับแนวความคิดและเทคนิคจาก นที อดฤทธิ์ คือ ในด้านการลงสีที่เสมือนจริงในด้านมุมมองในการจัดหุ่นนิ่งรวมถึงการจัดองค์ประกอบ และวิธีการเลือกตัวหุ่นที่แสดงถึงนัยหรือความหมายบางอย่าง นำมาอยู่รวมกันเพื่อให้เกิดความเป็นภาพที่ถ่ายทอดถึงเรื่องราวกับสิ่งที่ต้องการแสดงออก ซึ่งนำไปเป็นแนวทางพัฒนาไปสู่ผลงานของข้าพเจ้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสนใจในกระบวนการ จัดวางวางองค์ประกอบของตัวหุ่นของสะสม ในเรื่องของบรรยากาศ แสง และเงา และสถานที่ที่น่าสนใจ รวมถึงในการจัดวางสร้างเรื่องราวให้ตัวหุ่นของสะสมมีบทบาทอย่างเด่นชัด เพื่อเพิ่มคุณค่าและความสำคัญของตัวหุ่นของสะสมของข้าพเจ้า

แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของตัวหุ่นของสะสมของข้าพเจ้า โดยสร้างกระบวนการให้ของสะสมกลายเป็นต้นแบบ ของงานสีน้ำมันบนผ้าใบ กระบวนการจัดวางองค์ประกอบหรือจัดหุ่นของสะสมเนื่องด้วยมีเวลาและแสงที่กำหนด จึงจะสามารถสร้างความงามที่เกิดขึ้นจากการได้พิจารณาวิเคราะห์ทัศนธาตุของความเป็นต้นแบบ และทำให้เกิดสุนทรียภาพในมุมมองและบรรยากาศใหม่ที่ถูกมองข้าม

3.1 .การสร้างภาพร่าง

ข้าพเจ้าได้เลือกและวิเคราะห์สถานที่บรรยากาศที่มีความเหมาะสมกับตัวหุ่นของสะสมมาเป็นการรองรับต้นแบบของข้าพเจ้า เพื่อต้องการสร้างความกลมและสุนทรียะในแบบใหม่ให้แก่ของสะสม ที่มีบทบาท ความสำคัญ ในการสร้างเรื่องราว

3.1.1 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ : 19ภาพร่างชิ้นที่1 ในชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ : 20ภาพร่างชิ้นที่2ในชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 21 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ในชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ : 22 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ในชุดที่ 1 (เป็นชิ้นที่นำไปสร้างเป็นผลงานจริง)

เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่าง

ในสังคมทั่วโลกนั้น มนุษย์ย่อมเลือกที่จะ บริโภค กันอยู่ทุกวัน อยู่ที่ใครจะเลือกบริโภคสิ่งไหน หรือ ด้านไหน ในการบริโภคของข้าพเจ้า คือการได้สะสมของเก่า หรือ สิ่งของที่มีอายุ ที่ให้คุณค่าทางกาลเวลาและทางด้านจิตใจของตัวเอง เมื่อการสะสมเป็นกิจกรรมการบริโภคอย่างหนึ่ง จึงอาจคาดได้ว่าการสะสมอาจพัฒนาและเฟื่องฟูในยุคที่ลัทธิบริโภคนิยมเฟื่องฟูด้วย รวมถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

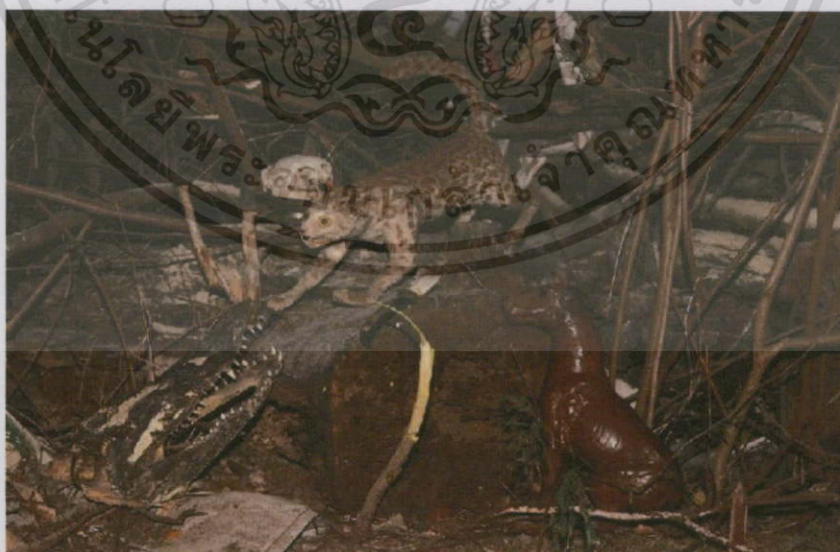
นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สิ่งของเหล่านี้ถ้าไม่มีการเก็บรักษาหรืออนุรักษ์ไว้ของเหล่านี้ก็จะไม่มีอะไรให้จดจำ และจะจางหายไปตามกาลเวลา ภาพร่างใน 4 ชั้นนั้น ได้ถูก จัดวางหุ่นของสะสมในบ้านร้างแห่งหนึ่ง

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่าง

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างชุดชุดนี้ มีการจัดหุ่นของสะสมภายในบ้านร้าง เพื่อให้เหมาะสมกับบรรยากาศจึงต้องจัดหุ่นของสะสมในภาพนี้ ถ่ายในเวลากลางคืน และจัดแสงไฟเพื่อขับเน้นให้หุ่นของสะสมบางตัว มีจุดเด่น จุดรอง ช่วงแรก ยากต่อการเลือกที่จะขับเน้นในหุ่นแต่ละตัวและทิศทางของแสงและเงาที่ตกกระทบบลง จึงต้องถ่ายภาพหลายจำนวนเพื่อการจัดหาองค์ประกอบ มุมกล้อง และแสงเงา เป็นกระบวนการสร้างต้นแบบที่สมบูรณ์

3.1.2. ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ : 23 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ในชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 24 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ในชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ : 25 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ในชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 26 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ในชุดที่ 2 (เป็นชิ้นที่นำไปสร้างเป็นผลงานจริง)

เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่าง

ในเรื่องของการสะสมนั้น สิ่งของที่สะสมอาจจะถูกมองในลักษณะการถูกตั้งโชว์ ถูกเก็บเป็นคอลเล็กชัน หรืออาจจะนำมาใช้งานบ้างเล็กน้อย ข้าพเจ้าจึงมีกระบวนการคิดได้มากกว่านั้น คือ การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมให้กับตัวหุ่นของสะสม ในภาพร่างชุดที่ 2 นั้น จะว่าไปด้วยเรื่องของสัตว์ หรือว่าในเรื่องของสิ่งที่เคยมีชีวิต ตัวหุ่น ก็จะเป็ น สัตว์สถาปัตยกรรม หักกะ โหลก กระจุก เขา เขี้ยว แม้กระทั่งเป็นหุ่นที่จำลองโดยใช้วัสดุไม้หรือหนังสัตว์สร้างขึ้นให้เป็นรูปทรงสัตว์ต่างๆ และสร้างบรรยากาศ การจัดวางในสถานที่ใหม่ที่เหมาะสมกับตัวหุ่นของสะสม ในภาพร่างชุดที่สองนั้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่าง

ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการสร้างภาพร่าง การค้นหาแบบจำลองจากท้องตลาด ทำได้ค่อนข้างยากมาก เนื่องจาก แบบจำลองที่ต้องการนั้นมักจะหาได้ยาก อีกทั้งในการหยุดภาพบรรยากาศของแบบจำลอง ที่เกิดขึ้นจากการถ่ายภาพทำได้ยาก เนื่องจากมุมมองที่ต้องการได้จากการถ่ายภาพ กับแบบจำลองไม่ค่อยจะได้รับความสมบูรณ์ของภาพสักเท่าไรห์ ต้องจัดและขยับตัวแบบจำลองตามมุมมองของกล้องไป จนกว่าจะได้มุมมองของภาพที่ต้องการภาพร่างชุดที่ 1-3 นั้น องค์ประกอบค่อนข้างยังไม่ลงตัว โดยถูกจัดวางถ่ายภาพในเวลากลางคืน ซึ่งใช้แฟลตในการถ่ายภาพ และให้แสงระยะหน้ากระทบต่อตัวหุ่นที่สว่างเกินไป ในภาพร่างชิ้นที่ 4 นั้น องค์ประกอบค่อนข้างลงตัวและสมบูรณ์ โดยถูกจัดวางและถ่ายภาพในเวลาช่วงใกล้หัวค่ำ มีแสงพระอาทิตย์อ่อนๆ ซึ่งค่อนข้างสร้างบรรยากาศต่อตัวหุ่นของสะสมและสถานที่ได้อย่างสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3. ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ : 27 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ในชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ : 28 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ในชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 29 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ในชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ : 30 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ในชุดที่ 3 (เป็นชิ้นที่นำไปสร้างเป็นผลงานจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่าง

ในเรื่องของการสะสมนั้น สิ่งของที่สะสมอาจจะถูกมองในลักษณะการถูกตั้งโชว์ ถูกเก็บเป็นคอลเล็กชัน หรืออาจจะนำมาใช้งานบ้างเล็กน้อย ข้าพเจ้าจึงมีกระบวนการคิดได้มากกว่านั้น คือการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมให้กับตัวหุ่นของสะสม ในภาพร่างชุดที่3 ต้องให้ของสะสมมีความดูมีคุณค่าและกลมกลืนในกองขยะ ซึ่งถ้ามองคร่าวๆอาจจะของสะสมอาจจะถูกกลมกลืนกลายเป็นขยะนั้นกองนั้นเลยทีเดียว จึงต้องสร้างบทบาทให้ของสะสมมีเรื่องราว อาจจะต้องหลบถูกซ่อนในบางมุมของกองขยะบ้าง

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่าง

ในภาพร่างชุดที่สองนั้น ภาพร่างชิ้นที่ 1-3 นั้น องค์ประกอบค่อนข้างยังไม่ลงตัว เพราะของสะสมอาจวางกระจัดกระจายจนกลมกลืนไปกับกองขยะ ภาพร่างชิ้นที่4 มีความสมบูรณ์มากขึ้น มีการสร้างบทบาทเรื่องราวให้ตัวหุ่นของสะสม มีการถูกหลบซ่อนในกองขยะบ้าง จึงนำภาพร่างชิ้นที่4 มาเป็นต้นแบบในการสร้างงานจริง

3.1.4. ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4

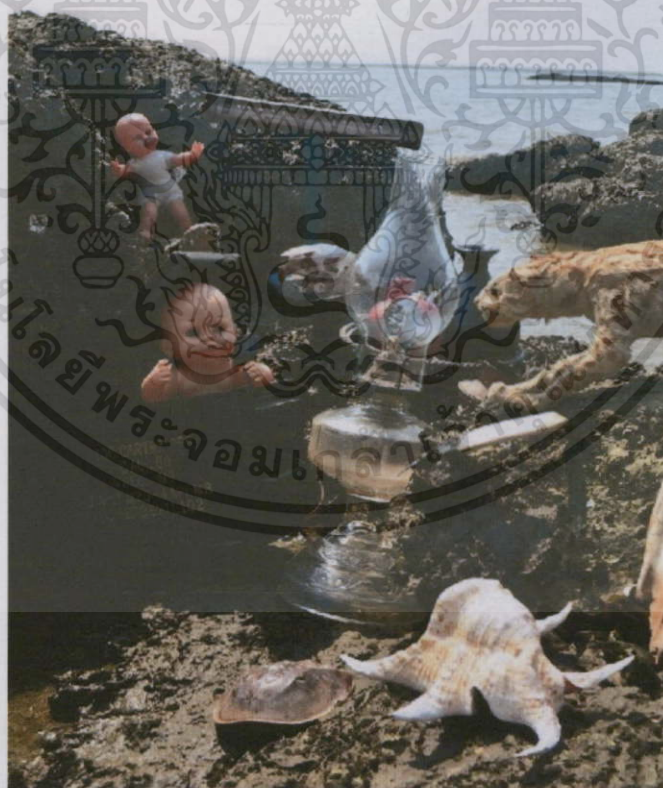

ภาพประกอบที่ : 31ภาพร่างชิ้นที่ 1 ในชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 32 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ในชุดที่ 4

ภาพประกอบที่ : 33 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ในชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 34 ภาพร่างชั้นที่ 4 ในชุดที่ 4 (เป็นชั้นที่นำไปสร้างเป็นผลงานจริง)

เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่าง

ในเรื่องของการสะสมนั้น สิ่งของที่สะสมอาจจะถูกมองในลักษณะการถูกตั้งโชว์ ถูกเก็บเป็นคอลเล็กชั่น หรืออาจจะนำมาใช้งานบ้างเล็กน้อย ข้าพเจ้าจึงมีกระบวนการคิดได้มากกว่านั้น คือการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมให้กับตัวหุ่นของสะสม ในภาพร่างชุดที่ 4 ข้าพเจ้าต้องการให้หุ่นของสะสมทุกรูปแบบมาอยู่รวมกัน ในชายหาดชายทะเล เพื่อสร้างเรื่องราวความสนุกสนานให้กับตัวหุ่นของสะสมให้มีมุมในลักษณะใหม่ เปรียบเหมือนพาของสะสมมาปิกนิกชายหาด

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่าง

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างชุดนี้คือ ภาพร่างชั้นที่ 1-3 ยังจัดวางองค์ประกอบค่อนข้างยังไม่ลงตัว หุ่นน้อยไปบ้าง ขับเน้นหุ่นจนเกินไป หรือห่างเกินไป ระยะหน้าหลังไม่มี มุมมองแบคกราวไม่ลงตัว กำหนดแสงและเงายาก เพราะต้องการถ่ายภาพในตอนกลางวัน ภาพร่างชุดที่ 4 ก่อนข้างมีความสมบูรณ์ในเรื่องขององค์ประกอบ แสงและเงาลงตัว บรรยากาศและแบคกราวค่อนข้างดี ตัวหุ่นของสะสมถูกจัดวางได้มีเรื่องราวที่น่าสนุกสนาน จึงนำภาพร่างชั้นที่ 4 มาเป็นต้นแบบในการสร้างงานจริง

3.2. กระบวนการสร้างผลงาน

เมื่อได้ต้นแบบที่ต้องการ จากนั้นนำผ้าใบ และสีน้ำมัน ดินสอ พู่กันที่เตรียมไว้ มาจัดตั้ง แล้วเริ่มร่างภาพและลงสีตามต้นแบบ โดยวิธีการในแบบของข้าพเจ้า

3.2.1 เทคนิค การวาด ร่างภาพด้วยดินสอโดยกำหนดทิศทาง ขนาด และมุมมองตามต้นแบบ เมื่อได้ภาพร่างด้วยดินสอตามที่ต้องการ ก็เริ่มการลงสี ของตัวหุ่นไปที่ละตัว จะไม่ลงสีโดยรวมทั้งภาพ เพราะ ต้องการที่จะแยกผิวของสีน้ำมันด้วยวิธีการที่แตกต่างตามผิวของหุ่นต้นแบบกันออกไป

3.2.2 ผลงานชิ้นที่ 1 ใช้ชุดสีน้ำมัน - light Magenta- Medium Magenta- Cadmium Yellow Light - Cadmium Yellow Medium - Yellow Oxide - Raw Sienna - Burnt Sienna- Burnt Umber - Cobalt Blue - Cerulean Blue Hue - Phthalocyanine Green - Scarlet Red - Cadmium Orange - Mars Black – Titanium White

ภาพประกอบที่ : 35 ภาพการสร้างงานในงานชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ในหุ่นต้นแบบที่มีผิวที่เรียบเนียนนั้น ใช้วิธีการลงสีโดยลักษณะเกลี่ยของพู่กัน เจือสีบ้างเล็กน้อยตามแสงเงาที่กระทบตามต้นแบบ
 - ในหุ่นต้นแบบที่มีผิวที่ค่อนข้างยับ เช่นเสื้อมีลักษณะเป็นริ้วๆ จะใช้วิธีการลงสีโดยลักษณะการทาบสีด้วยทิเปลงของพู่กันให้ไปในทิศทางเดียวกัน ตามแสงและเงาที่ตกกระทบตามต้นแบบ
 - ในหุ่นที่มีลักษณะผิวหยาบ ขรุขระ หรือให้ความรู้สึกที่ไม่เรียบ จะใช้วิธีการลงสีโดยลักษณะการทาบสีด้วยทิเปลงการแต้มสีหนาๆจากทิเปลงของพู่กัน ให้ไปคนละทิศคนละทาง เกิดร่องรอยเว้านูน จากการลงสีที่ทับกันต้องรอชุดสีแห้งทีละชั้น จึงจะสามารถลงสีทับชั้นต่อไปได้
- เทคนิควิธีการดังกล่าว เพื่อนำไปสู่การแยกผิวที่ให้ความรู้สึกที่ต่างจากตัวหุ่นแต่ละตัวภายในภาพเดียวกัน และสามารถให้หุ่นแต่ละตัวนั้นอยู่รวมภายในภาพได้ โดยไม่ขัดแย้งจนเกินไป

ภาพประกอบที่ : 36การสร้างงานในงานชุดที่ 1

เมื่อลงสีหุ่นทุกตัวแล้ว ต้องรอสีน้ำมันบนภาพแห้งสักระยะ แล้วมาทาบหรือเพิ่มสีในหุ่นที่มีผิวลักษณะหยาบหรือขรุขระอีกที เพื่อเน้นเนื้อสีของหุ่นในลักษณะผิวที่ต้องการจะถ่ายทอดของหุ่นนั้นๆ ส่วนหุ่นที่ลงสีผิวเรียบแต่มีความมันวาวในตัวแบบ ก็ต้องรอสีน้ำมันบนภาพเช่นกัน จึงจะสามารถไล่สีขาวทับลงบนหุ่นที่มีความมันวาว เพื่อให้เกิดแสงสะท้อน และความลวงนูนของภาพของภาพ 2มิติได้

3.3. การแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงาน

- มีปัญหาในการจัดวางองค์ประกอบ การคัดเลือกตัวหุ่นของสะสม และสถานที่ๆรองรับตัวของสะสม จึงต้องมีการจัดองค์ประกอบหลากหลาย รวมถึงมุมมองสถานที่ๆเหมาะสมกับตัวหุ่น และอาจจะต้องเพิ่มหุ่นหรือหาหุ่นของสะสมมาเพิ่มตามที่ๆเหมาะสมกับสถานที่นั้นๆ
- มีปัญหาในการขยายภาพร่างลงไปบนเฟรมผ้าใบที่ใหญ่กว่าต้นแบบ จึงต้องมีการเพิ่มรายละเอียดในภาพมากขึ้นและเพิ่มลวดสัดส่วนของรูปทรงตัวหุ่นในภาพตามความเหมาะสม
- มีปัญหาในวิธีการลงสีแต่ละตัวหุ่นที่สร้างผิวแตกต่างกันออกไป โดยการคุมน้ำหนักของการลงสีให้สามารถอยู่รวมและกลมกลืนในภาพเดียวกันค่อนข้างยาก จึงต้องลงสีโดยให้สีตัดสีกันเองโดยไม่มีเส้นตัดเส้นเป็นบางจุด ซึ่งสามารถเชื่อมกันได้ดี

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ในภาพของผลงานมีการวิเคราะห์ศิลปะในโครงสร้างใหญ่ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Element) ซึ่งได้แก่ เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง พื้นผิว พื้นที่ว่าง เป็นเรื่องของการจัดวางทัศนธาตุให้เกิดความงามที่ลงตัวเป็นเอกภาพ (Unity) และส่วนที่สอง ส่วนของการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ 7 ประการในการจัดวางองค์ประกอบภาพ ได้แก่ ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) การเน้น (Dominance) ความเคลื่อนไหว (Movement) และการกำจัด (Economy)

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

นำเรื่องราวส่วนตัวการสะสมของข้าพเจ้า มาจัดองค์ประกอบในสถานที่ใหม่ๆ โดยนำเนื้อหาจากสิ่งของสะสมที่ข้าพเจ้าคุ้นเคย และสถานที่ๆมีความกลมกลืน เหมาะสมกับของสะสมของข้าพเจ้า

4.1.2 เนื้อหา (Concept) นำเสนอในพื้นที่ใหม่แก่ของสะสม ในที่ๆข้าพเจ้าอยากให้อยู่ โดยบอกเล่าเรื่องราวผ่านของสะสมและสถานที่ เพื่อตอบสนองในเรื่องราวส่วนตัวและทัศนียภาพในรูปแบบใหม่ๆในภาษาของจิตรกรรม

4.1.3 การแสดงออก (Expression) ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางเรื่องราวของตัวข้าพเจ้าเอง และองค์ประกอบสถานที่ๆแตกต่างกันออกไป แต่ยังคงไว้ซึ่งลักษณะการถ่ายทอด สี แปร่ง การวางสี ที่ผสมผสานแตกต่างในเรื่องของผิวที่แทนค่าในแต่ละตัวหุ่น อันภาพซึ่งเป็นเอกลักษณ์ เพื่อนำมาใช้ในการแสดงออกของตัวภาพ และความรู้สึกที่มีกับของสะสมของข้าพเจ้า

4.1.4 สัญลักษณ์ ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ซึ่งนำของสะสมของข้าพเจ้าเองมาเป็นสัญลักษณ์สร้างเรื่องราวที่อยู่ในผลงาน ที่แสดงออกถึงความชอบส่วนตัวในการสะสมของ และต้องการให้ของสะสมเหล่านี้ได้อยู่ในที่ใหม่ๆ

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในภาพผลงานนั้น ปรากฏทัศนธาตุ ที่ประกอบไปด้วย รูปทรง ลักษณะของพื้นผิว สี และ น้ำหนัก

ผลงานชุดที่ 3 และ ชุดที่ 4

รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นตุ๊กตาโจ๊กเกอร์ ซึ่งเป็นหุ่นตุ๊กตาไชลาน ทำหน้าที่เป็นตัวหลักและตัวเด่นในเนื้อหา ในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

ข. รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นตุ๊กตาเด็กทารก และหุ่นไม้รูปทรงกว้างในชุดที่ 3 ทำหน้าที่เป็นตัวรอง ในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นตุ๊กตาเด็กทารกที่นั้นในถังเหล็ก ทำหน้าที่เป็นตัวหลักและตัวเด่น ในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

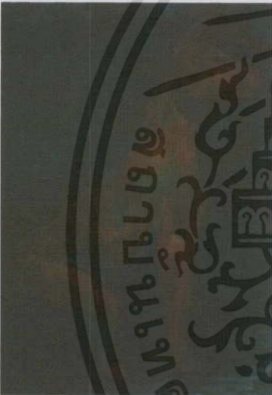
ค. รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นตุ๊กตาโจ๊กเกอร์ ซึ่งเป็นหุ่นตุ๊กตาผ้า ทำหน้าที่เป็นตัวรอง ในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นหัวจระเข้ และตุ๊กตาเด็กทารกกางแขน ทำหน้าที่เป็นตัวรอง ในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นตุ๊กตาเด็กทารกและเสื่อพลาสติก ทำหน้าที่เป็นตัวรอง ในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

จ. รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นสุนัข วัสดุหนังหุ้มไม้ กะโหลกของเม่น และกาน้ำ วัสดุดิบูก ทำหน้าที่เป็นตัวประกอบ เพื่อเสริมในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

ฉ. รูปทรงของหุ่นจำลองของหุ่นตุ๊กตาเด็กทารก และ เสื่อพลาสติก ทำหน้าที่เป็นตัวประกอบ เพื่อเสริมในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

รูปทรงของแบบจำลองของหุ่นตุ๊กตาเด็กทารกกางแขน และหัวจระเข้ ทำหน้าที่เป็นตัวรอง เพื่อเสริมในการเล่าเรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

ช. รูปทรงของแบบจำลองของตะเกียงโປືະ
ແກ້ວ ทำหน้าที่เป็นตัวหลักและจุดเด่น และ
รูปทรงของกะโหลกแก้ว ทำหน้าที่เป็นตัว
ประกอบเพื่อเสริมภาพในการเล่าเรื่องราวใน
ส่วนเนื้อหาของภาพ

ซ. รูปทรงของแบบจำลองของโคมไฟตั้งโต๊ะ
วัดคู่สังกะสี กะโหลกแก้ว และหอยทะเล ทำ
หน้าที่เป็นตัวประกอบ เพื่อเสริมในการเล่า
เรื่องราวในส่วนเนื้อหาของภาพ

ลักษณะผิว (Textures)

ก. ลักษณะพื้นผิวเนียน โดยเกิดจากการเกลี่ยของพู่กันขนอ่อนนุ่มที่ปราศจากการเปราะอะเป็อนของสีใดๆ ให้ความรู้สึทงของผิวผ้า และใบหน้าของตุ๊กตา ที่มีความมันอ่อนนุ่ม

ข. ลักษณะพื้นผิวหยาบ โดยเกิดจากการวางชั้นสี โดยใช้พู่กัน สีนํ้ามันเขียนเป็นที่แปลงเล็กเลใหญ่บ้าง เพื่อให้เกิดพื้นผิวที่แตกต่างกันของหุ่นแต่ละตัว

ค. ลักษณะพื้นผิวที่ขรุขระ โดยเกิดจากการทำเทคนิคพื้นผิวจากสีโป้วและวางสีน้ำมันทับลงไปโดยเขียนลักษณะเป็นที่แปลง โดยปราศจากการเปราะเปื้อนของสีใดๆ

สี (Colour)

ก. ลักษณะสีของแสงและเงา โดยใช้สีที่มีความสด สว่าง มันวาว เพื่อให้ความรู้สึกรู้ถึงสีของแสงที่ตกกระทบลงบนตัวหุ่น เพื่อสร้างมิติที่ลึกหรือนูน

ข. ลักษณะสีของหุ่นนิ่ง หรือแบบจำลอง โดยใช้สีที่ไม่มีการผสมสีจากหลอดสี เพื่อให้เกิดความสดของสี

อาจจะเขียนสีทับลงไปเป็นชั้นๆ เป็นบางที่ และจะไม่ตัดเส้นของตัวหุ่น ลักษณะการวางสีจะให้สีของตัวหุ่นตัดกันเอง ตามสีของหุ่นนิ่ง หรือแบบจำลอง นั้นๆ เพื่อสร้างร่องรอยหรือการทิ้งที่แปลง ให้เป็นเอกลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Volume)

ก. น้ำหนักในส่วนของแบบจำลองหุ่นตุ๊กตาโจ๊กเกอร์ ซึ่งแทนคำด้วยสีที่สด สว่าง มั่นวาว เพื่อให้เกิดความเด่นชัดและการตกกระทบของแสง ลงน้ำหนักของสีให้ดูเรียบไม่อ่อนและไม่เข้มจนเกินไปเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่เบาบางของตุ๊กตา

ข. น้ำหนักในส่วนของแบบจำลองที่เป็นส่วนประกอบ ในแสงที่เข้าไม่ถึง ลงสีส่วนที่ลึกที่สุดให้มีลักษณะสีดำเข้มที่สุด เพื่อให้ดูผลึกออกไปเป็นระยะหลัง ส่วนในแสงที่เข้าถึง ใช้สีที่สดและสว่าง สร้างแสงและเงาตกกระทบบนวัตถุ เพื่อให้มีน้ำหนักที่เด่นชัด และสร้างระยะหน้า

ค. น้ำหนักในส่วนจำลองที่เป็นส่วนประกอบระยะหลัง ที่อยู่ไกลออกไป ของใบดั่นกล้วย ลงน้ำหนักด้วยสีที่เบาบาง และน้ำหนักที่เข้มอ่อนตามแสงที่ตกกระทบลงบนใบดั่นกล้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. น้ำหนักในส่วนของแบบจำลองหุ่นตะเกียง โป๊ะแก้ว ซึ่งแทนค่าด้วยสีที่สด สว่าง มันวาว เพื่อให้เกิดความเด่นชัดและการตกกระทบของแสง ลงน้ำหนักของสีให้ดูเรียบไม่อ่อนและไม่แข็งเกินไป เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ใสและเบาบางของความเป็นแก้ว

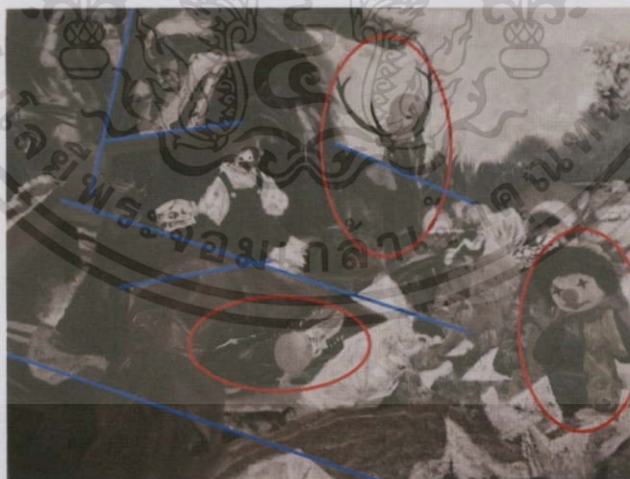
จ. น้ำหนักในส่วนของหุ่นจำลองที่เป็นหอยทะเล มีความนุ่มนวลและผิวที่หยาบ ถูกกระทบจากแสงแดดที่จัด จึงต้องลงสีในส่วนที่นูนที่สุดของตัวหอยทะเล ให้ขาวและสว่างที่สุด และลงสีที่เข้มที่สุดจากพื้นใต้ตัวหอยทะเล เพื่อสร้างเงาจากแสงแดดที่ตกกระทบลง ตามรูปทรงของหอยทะเล

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การจัดองค์ประกอบภาพ เป็นการจัดสร้างภาพนั้นๆ ให้สมบูรณ์ที่สุด เพื่อให้เกิดความงามของภาพ ในด้านต่างๆ ประกอบไปด้วย ความกลมกลืน ความหลากหลายความสมดุลสัดส่วน การเน้น การเคลื่อนไหว การกำจัดหรือการตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก นั่นเอง

ภาพประกอบที่ : 37 ผลงานชุดที่ 3 แสดงความกลมกลืนของภาพ

ภาพประกอบที่ : 38 ผลงานชุดที่ 3 มุมมองการแบ่งเส้นและการจัดวางองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ : 39 ผลงานชุดที่ 4 แสดงความกลมกลืนของภาพ

ภาพประกอบที่ : 40 ผลงานชุดที่ 4 มุมมองการแบ่งเส้นและการจัดวางองค์ประกอบ

4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

จากการจัดหุ่นของแบบจำลอง ที่จัดไปในลักษณะกระจัดกระจายออกไป และจำลองทิศทางทัศนียภาพ โดยการวางหุ่นในระยะหน้าหลังให้หันไปทางซ้าย ทางขวาบ้าง และหลบซ่อนในที่ต่างๆอีกทั้งยังมีส่วนที่เป็นขยะ โขดหิน ซึ่งเป็นของจริงในสถานที่จริงที่ทำให้ดูกลมกลืนกับของสะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการใช้สี จะใช้สีที่ไปใช้ไปในโทนเดียวกันแต่จะใช้วิธีการลงสีแต่ละหุ่นที่ต่างกัน เพื่อสร้างผิวของสีให้ใกล้เคียงกับหุ่นต้นแบบ และให้สีตัดกันเองโดยไม่ตัดเส้น มีการเจือสีจากบรรยากาศเข้าไปในวัตถุเล็กน้อย

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายทางด้านผิวและรูปทรง ทางด้านผิวที่มีผิวหยาบของขยะหรือในตัวหุ่นที่มีผิวขรุขระ ผิวเนียนของผิวพลาสติกของตัวหุ่นหรือผ้า กระเบื้อง แก้ว ที่มีความมันวาว ความหลากหลายทางด้านสี สีที่มีความสดจากหลอดทำให้เกิดความใส และสีที่เกิดจากการผสมยังสร้างน้ำหนักที่เหมือนจริงในบางส่วน

3. ความสมดุล (Balance)

มีความสมดุลกันของภาพ จากการวางของแบบจำลองที่สลับตำแหน่งกันของตัวแบบ และจัดวางมุมมองทิศทางไปในทางที่ต่างกัน แต่ตัวแบบจำลองบางตัวมีขนาดที่เล็กหรือใหญ่กว่าแบบจำลองหลัก มีการจัดวางหุ่นในภาพให้กระจายออกไปเพื่อองค์ประกอบที่สมบูรณ์น้ำหนักที่เท่ากันของภาพ ไม่นหนักไปข้างใดหรือข้างหนึ่ง

4. สัดส่วน (Proportion)

หุ่นที่จัดขึ้นจากแบบจำลองนั้น มีสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน มีเล็กบ้างใหญ่บ้างก็ตามแต่สัดส่วนของแบบจำลองที่นำมาจัด เพื่อสร้างบทบาทเสมือนหุ่นจริงและกำหนดลักษณะตามสัดส่วนจากหุ่นจริง

5. การเน้น (Dominance)

จะเห็นได้ชัดว่ารูปทรงจากแบบจำลองของหุ่นตุ๊กตาจิกเกอร์ ที่ให้สีที่สดและชัดเจนในด้านแสงและเงา และความเด่นในด้านพื้นสี บทบาทความเป็นตัวตลก ที่ใครๆก็ต่างรู้จัก

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

เกิดขึ้นจากการจัดหุ่นของแบบจำลอง ที่จัดไปในลักษณะคนละทิศคนละทาง และบทบาทของแต่ละตัวหุ่นได้อย่างสนุกสนาน เช่น เด็กทารกที่กำลังกางแขน เพราะกำลังถูกจระเข้คาบไว้และเด็กทารกที่กำลังชี้ควางอยู่บนกองขยะ รวมไปถึงบรรยากาศในภาพ ที่แสดงถึงยามเย็นอาจจะมีลมโกรกบ้างเล็กน้อย สังกัดได้จาก ผ้าที่มีแสงและเงาตกกระทบ กับใบตอง ด้านหลัง ที่พัดไปมา

7. การจำกัด (Economy)

ในทางภาพร่างนั้น ความเป็นผิวหยาบ ผิวมัน ผิวขรุขระ และแสงที่ตกกระทบต่อวัตถุ มีพื้นผิวที่แตกต่างกันมากเกินไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องตัดทอน ลดทอน เพราะวิธีการลงสีสร้างผิวนั้นมีไม่กี่วิธี และเพิ่มหรือลดขนาดบางส่วนของภาพตามความเหมาะสมกับการนำเสนอของงานจิตรกรรม แต่อย่างไรก็ดี วิธีการดังกล่าวการแทนค่าด้วยสียังคงทำให้รู้สึกของผิวของวัตถุนั้นๆอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในความคิดเริ่มต้นของผลชุดนี้ ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจมาจากเรื่องของตัวข้าพเจ้าเองที่มีความสนใจในเรื่องของสะสม ไม่ว่าจะเป็น ของเก่า ของวินเทจ ของแปลก ของหายาก รวมไปถึงของโบราณ วัตถุนิยมต่างๆ ฯลฯ เริ่มจากการสะสมของเหล่านี้อยู่แล้ว นำมาแต่งบ้านบ้าง โชว์บ้าง ซึ่งของสะสมเหล่านี้ ออกมาจัดวางในที่ใหม่ๆบ้าง ในที่ที่ข้าพเจ้าอยากให้ของสะสมเหล่านี้อยู่ เช่น จัดวางของเหล่านี้ตามบันไดบ้าน ในห้องน้ำบ้าง ในห้องครัวบ้าน เริ่มจากภายในบ้านสู่ภายนอกบ้าน มีการจัดวางในพื้นที่ใหม่ มีการจัดแสงไฟ กลางคืน กลางวัน จัดหุ่นของสะสมในป่าบ้าง กองขยะบ้าง พื้นที่กร้าง ชายทะเล โขดหิน ตามริมทะเลบ้าง เพื่อให้ได้บรรยากาศและความเป็นพื้นที่ใหม่ ที่ให้ความรู้สึกต่าง เป็นต้น เพื่อนำไปเป็นต้นแบบในการนำไปสู่ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบของข้าพเจ้า ที่อยากให้เป็นไปในด้านงานสร้างสรรค์ของงานจิตรกรรม ซึ่งถูกย้ายจากบริบทที่เป็นหุ่นนิ่งจากของสะสมจริงมาสร้างเป็นต้นแบบ เรื่องราว บรรยากาศ ให้ตัวหุ่นของสะสม มีความมีชีวิต ความกลมกลืน และนำต้นแบบที่ได้ มาถ่ายทอดเป็นงานจิตรกรรมสองมิติ ที่เล่าเรื่องราวด้วยภาพ กำหนดการแทนค่าด้วยการลงสีที่ให้ความรู้สึกของผิวที่ต่างกัน และสามารถอยู่ภายในภาพเดียวกันได้

เทคนิคของตัวข้าพเจ้าคือ เขียนจิตรกรรมสีน้ำมันลงบนผืนผ้าใบ จากชุดต้นแบบที่จัดวางตามต้องการ ต้องการถ่ายทอดผลงานให้เป็นสองมิติ เทคนิคในตัวผลงาน เขียนตามความจริงตามต้นแบบ แต่จะแทนค่าการเขียนเป็นวิธีการของลักษณะ ตัวต้นแบบที่ให้ความเป็นผิวที่ต่างกัน เช่น เขียนรูปผ้า ก็จะมีวิธีการเกลี่ยเนียนที่ให้อารมณ์ความเป็นผ้า วิธีเขียนรูปที่มีต้นแบบเป็นหิน หรือให้ผิวขรุขระ ก็จะใช้วิธีการลงสีขรุขระ โดยจะใช้เนื้อสีที่หนาเป็นที่แปร่ง หรือใช้เกรียงปาดให้เนื้อสีเป็นก้อน ซึ่งให้ผิวแต่ละผิวมาอยู่รวมกันและสามารถกลมกลืนในภาพเดียวกันได้ ซึ่งจะให้ความรู้สึกของภาพรวมที่แตกต่างกัน และวัตถุชิ้นนั้นๆต่างออกไป สังเกตต้นแบบสิ่งของสะสม จัดวางองค์ประกอบให้ดูมีเรื่องราวสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสถานที่และตัวหุ่นที่จัดให้ลงตัวได้อย่างสมบูรณ์ตามต้องการ

ในการนำเสนอผลงานของข้าพเจ้า จิตรกรรมสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ จำเป็นต้องมีกรอบ เพื่อเพิ่มคุณค่าและความโดดเด่นให้กับตัวงานที่มีความสำคัญ เหมือนเช่นของที่ข้าพเจ้าสะสม ต้องให้ความสำคัญกับความเป็นภาพเช่นกัน เนื่องด้วยจากการลงสีด้วยวิธีการแทนค่า ความเป็นผิวของตัวต้นแบบและการจัดวางก็อาจจะต้องมีความสมบูรณ์แบบ โดยมีแสงไฟเข้ามาช่วยสร้างบรรยากาศในการเล่าเรื่องในภาพ จะต้องมีเรื่องราวของความเป็นหุ่น และบทบาทในพื้นที่ เช่น ชายทะเล เพื่อถ่ายทอดให้ผู้รับชม รับรู้ ได้ถึงอารมณ์ ความรู้สึกของภาพที่ดูนำเสนอออกไป

ผลงานชุดนี้ ขั้นตอนและการวางแผนขั้นแรกเริ่มจาก การค้นหาสิ่งรอบๆตัวของข้าพเจ้า ที่เป็นอยู่ได้พบว่า งานอดิเรกของข้าพเจ้าคือสะสมของเก่า ๆ จึงนำมาเป็นโจทย์ ในการทำงานนำไปสู่ภาพผลงานสร้างสรรค์ ขั้นตอนก็จะมีภาระของสะสม เพิ่มเติมบ้าง ค้นหาพื้นที่ต่างๆตามที่ข้าพเจ้าต้องการ เพื่อนำไปสู่ต้นแบบที่สมบูรณ์ และนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม การค้นคว้าของข้าพเจ้า แบ่งเป็น 3 ลำดับ ลำดับแรก ก็จะเป็นตัวของสะสม ก็อาจจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม ประวัติของตัวต้นแบบนั้นๆ หรือ หาตัวต้นแบบของสะสมใหม่ๆ ก็อาจจะหาได้ตามตลาดขายของเก่า เช่น คลองถม คลองหลอด ตลาดปฎิวิกรณ์ สวนจตุจักร ตามบ้านคนเก่าคนแก่ ตลาดไทย ตลาดนครดไฟ เป็นต้น ลำดับต่อมา ก็จะไปค้นคว้า สถานที่ต่างๆ ที่ต้องการจะจัดหุ่นของสะสมเหล่านี้ เช่น บ้านร้าง กองขยะ ชายทะเล เพื่อสร้างมุมมอง บริบทใหม่ให้แก่ตัวหุ่นของสะสมและสถานที่ๆ สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาในการจัดวางองค์ประกอบ การคัดเลือกตัวหุ่นของสะสม และสถานที่ๆรองรับตัวของสะสม จึงต้องมีการจัดองค์ประกอบหลากหลาย รวมถึงมุมมองสถานที่ๆเหมาะสมกับตัวหุ่น และอาจจะต้องเพิ่มหุ่นหรือหาหุ่นของสะสมมาเพิ่มตามที่ๆเหมาะสมกับสถานที่นั้นๆ ซึ่งช่วยเพิ่มทักษะการฝึกมุมมองของการจัดวางองค์ประกอบรวมถึงแสงและเงา ความเหมาะสมในด้านสถานที่ รวมถึงบรรยากาศ

ปัญหาในวิธีการลงสีแต่ละตัวหุ่นที่สร้างผิวแตกต่างกันออกไป โดยการคุมน้ำหนักของการลงสี ให้สามารถอยู่รวมและกลมกลืนในภาพเดียวกันค่อนข้างยาก จึงต้องลงสีโดยให้สีตัดสีกันเอง โดยไม่มีการตัดเส้นเป็นบางจุด ซึ่งสามารถเชื่อมกันได้ดี ซึ่งช่วยเพิ่มทักษะวิธีทดลองการลงสีที่สร้างผิวใหม่ๆ และการควบคุมภาพบรรยากาศให้อยู่ด้วยกันในภาพได้อย่างสมบูรณ์

บรรณานุกรม

นักสะสมกับการสะสม

http://www.sac.or.th/databases/museumdatabase/article_inside.php?id=1294

รายชื่อหนังสืออ้างอิง

Abbas, Acbar(1988)'Walter Benjamin's collector; the fate of modern experience', *New Literary History*,20(autumn): 217-38.

Appadurai, Arjun(1986) 'Introduction: commodities and the politics of value', in ArjunAppadurai(ed.),*The Social Life of Things: Commodities in Cultural Perspective*. Cambridge: Cambridge University Press,pp. 3-63.

Baudrillard, Jean(1994)'The system of collecting', in John Elsner and Roger Cardinal(eds), *The Cultures of Collection*. Cambridge, MA: Harvard University Press,pp. 7-24.

Belk et. al. (1991)'Collection in a consumer culture', in *Highways and Buyways: Naturalistic Research from the Consumer Behavior Odyssey*. Provo, UT: Association for Consumer Research, pp.178-215.

Belk, Russell W. (1995a)'Collecting as luxury consumption: effects on individuals and households',*Journal of Economic Psychology*, 16(February): 477-90.

Belk, Russell W. (1995b)*Collecting in a Consumer Society*. London; Routledge.

Benjamin, Walter(1968)'The work of art in the Age of Mechanical Reproduction', in Hannah Arendt (ed.),trans. Harry Zohn, *Illuminations*. New York: Harcourt Brace, pp. 291-53.

Campbell, Colin (1987) *The Romantic Ethic and the Spirit of Modern Consumerism*. Oxford: Blackwell.

บรรณานุกรม (ต่อ)

CliffordJames (1985)'Objects and selves: an after word', in Goerge W. Stocking,Jr(ed.), Objects and Others: Essays on Museums and Material Culture. Madison, WI: University of Wisconsin Press, pp.236-46.

Danet, Brenda and Katriel, Tamar(1989)'No two alike: the esthetics of collecting', Play and Culture, 2(3): 253-77.

Denefer, Dale (1980)'rationality and passion in private experience: modern consciousness and the socialworld of old-car collections', Social Problems, 22(April): 392-412.

Miller, Daniel (2001) 'Possessions', in Daniel Miller(ed.), Home Possessions. Oxford:Berg, pp. 107-21.

Muensterberger, Werner (1994) Collecting: an Unruly Passion: Psychological Perspectives.Princeton,NJ: Princeton University Press.

Rigby, Douglas and Rigby, Elizabeth (1944)Lock, Stock and Barrel: the Story of Collecting. Philadelphia, PA: Lippincott.

Saiselin, Remy G. (1984) Bricobracomania: The Bourgeois and the Bebelot. New Brunswick, NJ: RutgersUniversity Press.

ศิลปิน

http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%8B%E0%B9%8C_%E0%B9%81%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%AA%E0%B8%97%E0%B9%8C

http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B9%8C_%E0%B8%9B%E0%B8%B5%E0%B8%8B%E0%B8%B2%E0%B9%82%E0%B8%A3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

<http://www.manager.co.th/celebonline/viewnews.aspx?NewsID=956000089963>

<http://www.daypoets.com/tv/1211->

[%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B9%88%20-](#)

[%20%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B5%20%E0%B8%AD%E0%B8%B8%E0%B8%95](#)

[%E0%B8%A4%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B9%8C.html](#)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

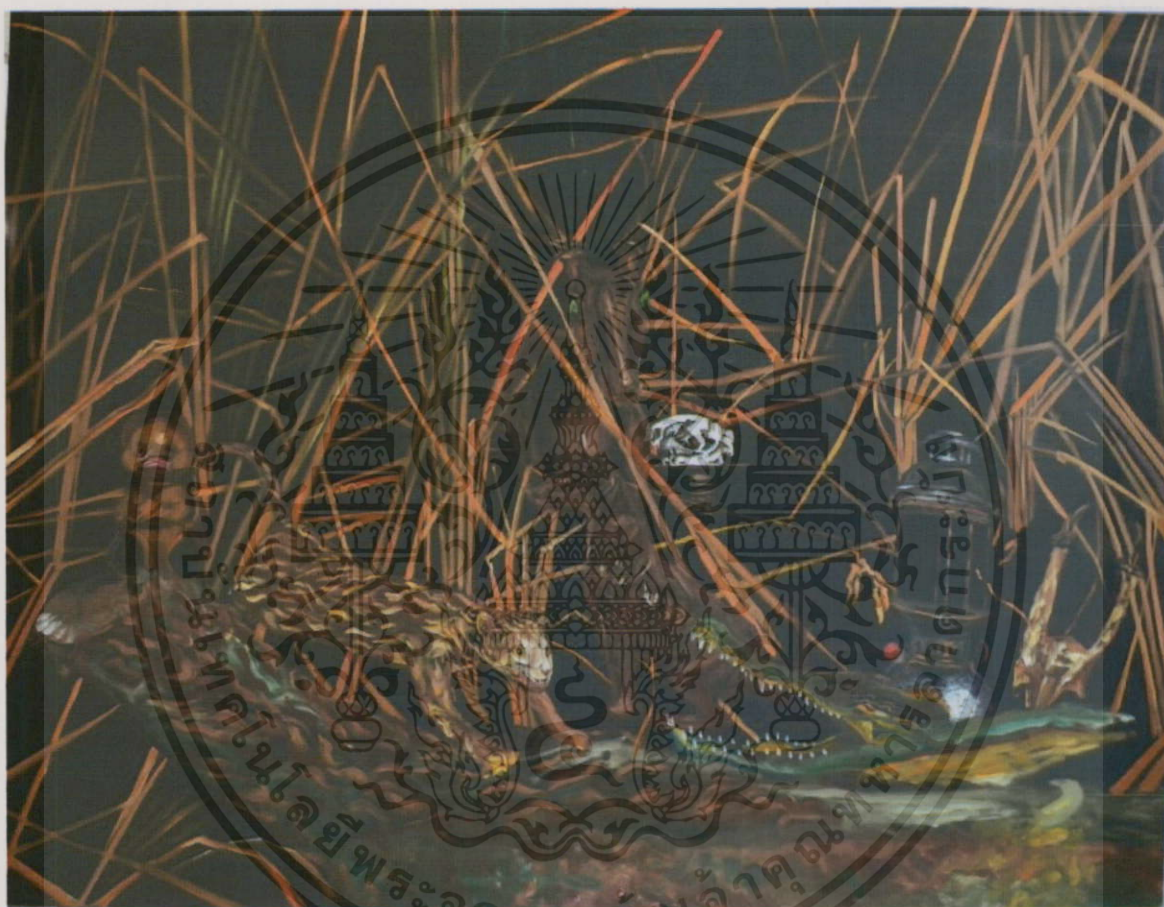

ผลงาน ของสะสมและพื้นที่ใหม่หมายเลข 1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 160 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน ของสะสมและพื้นที่ใหม่หมายเลข 2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าไหม

ขนาด 140 x 180 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

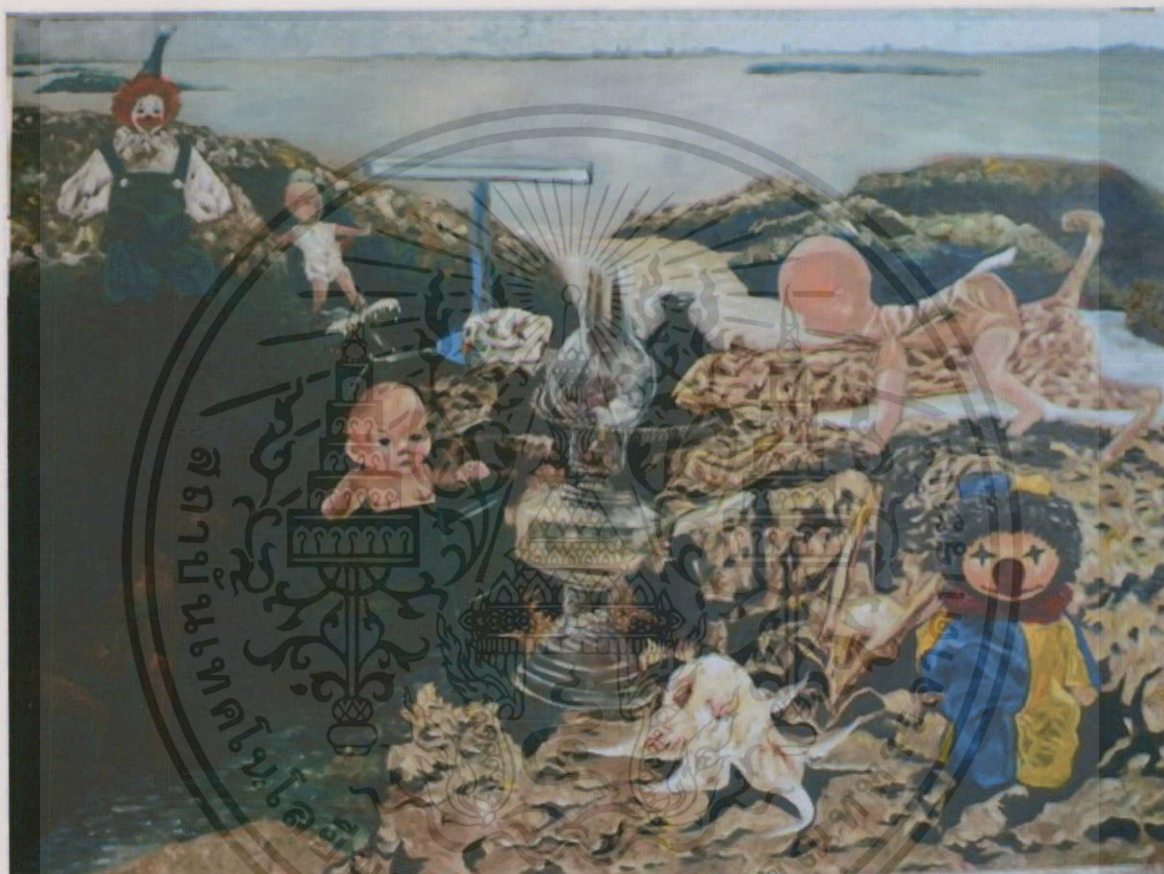

ผลงาน ของสะสมและพื้นที่ใหม่หมายเลข 3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน ของสะสมและพื้นที่ใหม่หมายเลข 4

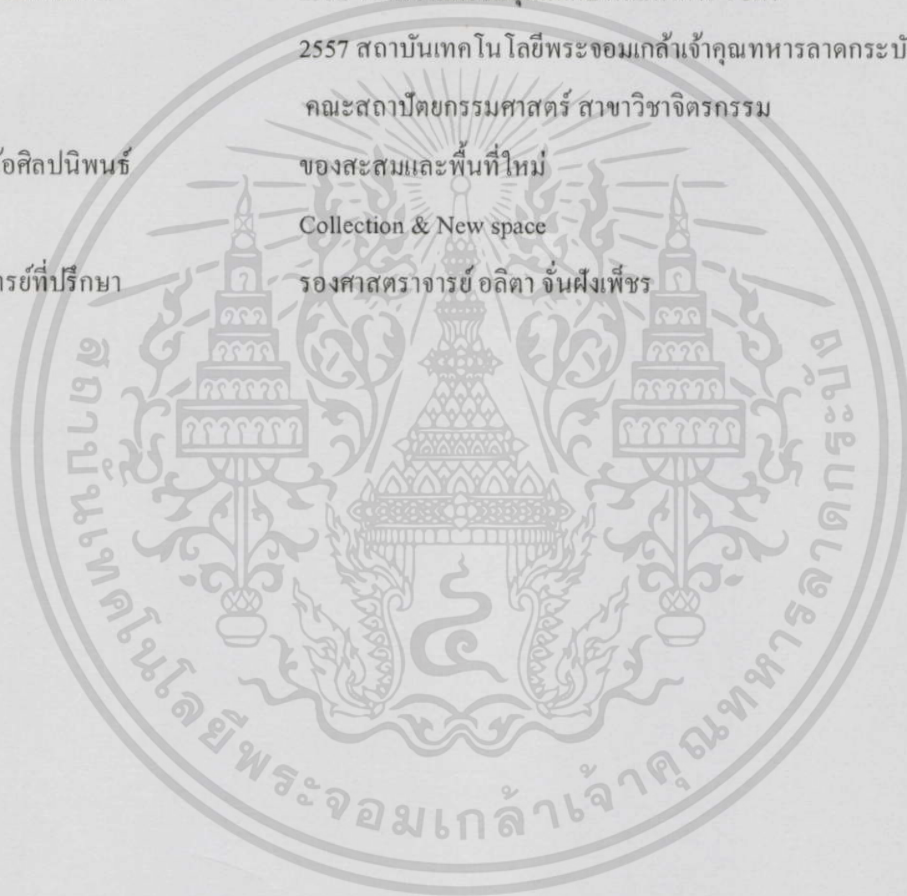
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายสิทธิเกียรติ ศรีดารานนท์
วัน เดือน ปีเกิด	23 พฤษภาคม 2535
ที่อยู่	18 ซ.สุทธิพงษ์4 ถนนสุทธิสาร แขวงดินแดง เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	2552 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม
หัวข้อศิลปนิพนธ์	ของสะสมและพื้นที่ใหม่ Collection & New space
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ อลิดา จันผิงเพ็ชร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้